

**Plán péče
o Národní přírodní památku
BARRANDOVSKÉ SKÁLY**

na období

2016–2025

1. Základní údaje o zvláště chráněném území

1.1 Základní identifikační údaje

evidenční číslo:	752
kategorie ochrany:	národní přírodní památka
název území:	Barrandovské skály
druh právního předpisu, kterým bylo území vyhlášeno:	vyhláška
orgán, který předpis vydal:	Národní výbor hlavního města Prahy
číslo předpisu:	4/1982
datum platnosti předpisu:	1. 8. 1982
datum účinnosti předpisu:	1. 9. 1982

1.2 Údaje o lokalizaci území

kraj:	Hlavní město Praha
okres:	Hlavní město Praha
obec s rozšířenou působností:	Hlavní město Praha
obec s pověřeným obecním úřadem:	Hlavní město Praha
obec:	Praha
katastrální území:	Hlubočepy, Malá Chuchle

Příloha č. M1:

Orientační mapa s vyznačením území

1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí

Zvláště chráněné území: Národní přírodní památka Barrandovské skály

Katastrální území: (728837, Hlubočepy, okres Hlavní město Praha)

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Číslo listu vlastnictví	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)
613/1		ostatní plocha	jiná plocha	1240	6 792	6 792
613/2		ostatní plocha	ostatní komunikace	1240	1 884	1 884
613/3		ostatní plocha	ostatní komunikace	1240	518	518
613/4		ostatní plocha	dráha	1189	87	87
614/1		ostatní plocha	jiná plocha	1240	1 188	1 188
614/2		ostatní plocha	jiná plocha	1240	1 079	1 079
616		ostatní plocha	jiná plocha	9312	3 270	3 270
617		ostatní plocha	jiná plocha	9312	63	63
625/1		ostatní plocha	neplodná půda	1088	9 212	9 212
625/2		ostatní plocha	neplodná půda	1088	2 143	2 143
625/3		zastavěná plocha a nádvoří	bez čp/če, stavba technického vybavení	1088	34	34
746		ostatní plocha	jiná plocha	1384	814	814
749/1		ostatní plocha	jiná plocha	1172	21 036	21 036
749/2		zastavěná plocha a nádvoří	jiná stavba	1172	62	62
Celkem						48 182

Katastrální území: (729183, Malá Chuchle, okres Hlavní město Praha)

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Číslo listu vlastnictví	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)
201 (část)		lesní pozemek	pozemek určený k plnění funkcí lesa	112	87 812	67 530
Celkem						67 530

Ochranné pásmo:

Katastrální území: (728837, Hlubočepy, okres Hlavní město Praha)

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Číslo listu vlastnictví	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v OP (m ²)
630		ostatní plocha	jiná plocha	1213	288	288
631		ostatní plocha	jiná plocha	1213	4 052	4 052
733/1		ostatní plocha	zeleň	242	1 060	1 060
733/2		zastavěná plocha a nádvoří	rodinný dům, č.p. 565	242	174	174
734/1		zahrada	zemědělský půdní fond	7523	1 347	1 347
734/2		zastavěná plocha a nádvoří	rodinný dům, č.p. 618	7523	127	127
735		ostatní plocha	jiná plocha	1424	843	843
737		ostatní plocha	zeleň	811	1 344	1 344
738		ostatní plocha	jiná plocha	666	506	506
740		ostatní plocha	zeleň	1112	1 333	1 333
741		ostatní plocha	jiná plocha	1088	361	361
742/1		ostatní plocha	jiná plocha	6274	286	286
742/2		ostatní plocha	jiná plocha	1112	379	379
742/3		ostatní plocha	jiná plocha	6274	110	110
743 (část)		zastavěná plocha a nádvoří	jiná stavba	1384	1 262	361
744		ostatní plocha	zeleň	1384	1 148	1 148
745		zahrada	zemědělský půdní fond	1384	308	308
748/3		zastavěná plocha a nádvoří	jiná stavba	1172	36	36
748/4		ostatní plocha	zeleň	1172	5 119	5 119
750		lesní pozemek	pozemek určený k plnění funkcí lesa	1088	23 007	23 007
751		lesní pozemek	pozemek určený k plnění funkcí lesa	1189	3 336	3 336
757		ostatní plocha	jiná plocha	205	1 782	1 782
Celkem						47 307

Katastrální území: (729183, Malá Chuchle, okres Hlavní město Praha)

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Číslo listu vlastnictví	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)
199		lesní pozemek	pozemek určený k plnění funkcí lesa	112	86 134	86 134
201 (část)		lesní pozemek	pozemek určený k plnění funkcí lesa	112	87 812	20 282
203/1		lesní pozemek	pozemek určený k plnění funkcí lesa	115	7 577	7 577
203/2		zastavěná plocha a nádvoří		113	13	13
203/3		ostatní plocha	jiná plocha	115	30	30
203/4		lesní pozemek	pozemek určený k plnění funkcí lesa	112	3 269	3 269
203/5		lesní pozemek	pozemek určený k plnění funkcí lesa	114	1 070	1 070
203/6		lesní pozemek	pozemek určený k plnění funkcí lesa	113	1 154	1 154
203/7		lesní pozemek	pozemek určený k plnění funkcí lesa	113	2	2
Celkem						119 531

Přílohy č. M 2 a, b:

Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma

1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma

Druh pozemku	ZCHÚ plocha v ha	OP plocha v ha	Způsob využití pozemku	ZCHÚ plocha v ha
lesní pozemky	6,7530	14,5831		
vodní plochy			zamokřená plocha	
			rybník nebo nádrž	
			vodní tok	
trvalé travní porosty				
orná půda				
ostatní zemědělské pozemky		0,1655		
ostatní plochy	4,8086	1,8641	neplodná půda	1,1355
			ostatní způsoby využití	3,6731
zastavěné plochy a nádvoří	0,0096	0,0711		
plocha celkem	11,5712	16,6838		

1.5 Překryv území s jinými chráněnými územími

národní park: ne
chráněná krajinná oblast: ne
přírodní park: Radotínsko-Chuchelský háj

Natura 2000

ptačí oblast: ne
evropsky významná lokalita: ne

1.6 Kategorie IUCN

III. - přírodní památka

1.7 Předmět ochrany ZCHÚ

1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu

Mezinárodně významný geologický profil od spodního siluru po nejvyšší část spodního devonu (mezinárodní stratotyp, významný geologický útvar Barrandova skála) a naleziště zkamenělin; významná společenstva teplomilné skalní stepi s výskytem chráněných a ohrožených druhů.

1.7.2 Hlavní předmět ochrany ZCHÚ – současný stav

A. ekosystémy

název ekosystému	podíl plochy v ZCHÚ včetně ochranného pásma (%)	popis ekosystému
skalní trávníky	asi 15	skalní vegetace s kostřavou sivou a kavylem vláskatým na skalních stěnách s velmi mělkou půdou
suché trávníky	asi 4	rozvolněné trávníky s dominantními kavylky, ostřicí nízkou a sveřepem vzpřímeným na mělké půdě

B. útvary neživé přírody

útvary	geologická charakteristika	popis útvaru
Chuchelské růžičky	silurský paleobazalt (diabas)	Kulovito-miskovitý rozpad diabasu.
Vyskočilka	ložní žíla diabasu tvořící intruzi do graptolitových břidlic motolského souvrství (spodní silur, stupeň wenlock)	Dobře odkrytý umělý skalní výchoz tvořící zářez Zbraslavské ulice.
Sběratelské jámy u Filmařské ulice	kopaninské souvrství (svrchní silur, stupeň ludlow)	Barrandova lokalita Vyskočilka _{e2} . Nálezy hlavonožců, gastropodů a mlžů. Sběratelské jámy jsou dnes zcela zaniklé.
Černá rokle	požárské souvrství (svrchní silur, stupeň přídolí) a lochkovské souvrství (spodní devon, stupeň lochkov)	Jeden z opěrných profilů ke stratotypu hranice silur/devon v Barrandienu. Lokalita je velmi špatně přístupná (suť, vegetace, odpadky).

útvár	geologická charakteristika	popis útvaru
Barrandova skála	vápence lochkovského souvrství (spodní devon, stupeň lochkov) a jeho tři litostratigrafické členy. 1)krinoidové vápence s intraformační brekcií 2)kosořské vápence 3)kotýské vápence	Ústřední, dobře odkrytý výchoz s většinou intenzivně zvrásněnými vápenci. První geologická rezervace v Čechách. Deska s nápisem BARRANDE.
Lom Pod terasami u Barrandovy skály	nejnižší část pražského souvrství (spodní devon, stupeň prag), netypické slivenecké vápence a přechod do dvorecko-prokopských vápenců	Opuštěný, zarostlý vápencový lom se současnými paleontologickými nálezy.
Skalní defilé severně od Barrandovy skály k lomu U kapličky	dvorecko-prokopské vápence (spodní devon, stupeň prag)	Jedinečné defilé, dnes zarostlé vegetací. Vápence jsou dobře odkryty alespoň v lomu Pod terasami u bývalého bazénu.
Lom U kapličky	dvorecko-prokopské vápence (spodní devon, stupeň prag) a korálový obzor od Kapličky (spodní devon, zlíčovské souvrství)	Opuštěný lom s barokní kapličkou, podle které je lokalita pojmenována. Významné paleontologické naleziště v bílých vrstvách zlíčovského souvrství.
Hranice prag/zlíčov	mezinárodně uznávaný stratotyp hranice mezi dvorecko-prokopskými vápenci (spodní devon, stupeň prag) a zlíčovskými vápenci (spodní devon, stupeň zlíčov)	Dobře odkrytý výchoz u Zbraslavské ulice.
Korálový obzor od Kapličky	spodní devon, báze zlíčovského souvrství, lavice nevytříbených, hrubě biodetritických vápenců a intraformačních brekcií dokládající katastrofický transport materiálu z periferie „korálového“ útesu z mělčiny do hlubšího moře	Většinou již zarostlé výchozy v severní stěně lomu U kapličky a v zářezu Zbraslavské ulice.
Zlíčovské vápence pod Barrandovským mostem	zlíčovské vápence (spodní devon, stupeň zlíčov)	Dobře přístupné skalní výchozy v zářezu Zbraslavské ulice, v nejsevernější části NPP pod Barrandovským mostem.

1.8 Cíl ochrany

Zajistit nerušenou existenci geologických objektů, zachování bezlesí a existenci původních druhů a jejich společenstev s důrazem na dlouhodobé postupné zlepšování stavu v současnosti negativně ovlivněných rostlinných společenstev (přiblížení druhového složení lesů jejich původnímu složení, území bez invazních druhů).

2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany

2.1 Stručný popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů

NPP leží ve vltavském údolí v jižním výběžku Pražské kotliny. Klimaticky je území velmi teplé a suché, se srážkami kolem 500 mm a průměrnou roční teplotou málo pod 9 °C.

Podle geomorfologického členění České republiky se území nachází na Třebotovské plošině v provincii Česká vysočina, Poberounské soustavě (V), Brdské podsoustavě (VA), na Pražské plošině (VA-2) a na Říčanské plošině (VA-2A).

Území leží na levém břehu Vltavy mezi vyústěním údolí Čertova strouha v Malé Chuchli a ostrohem Klobouček nad ústím Prokopského potoka u Barrandovského silničního mostu. Tvoří je skalnatý, členitý, velmi strmý svah s jihovýchodní expozicí s nadmořskou výškou od 195 do 280 m. Prudký skalnatý svah je vymodelován erozní činností Vltavy. Přirozená modelace svahu je narušena zářezem dopravního koridoru a několika opuštěnými kamenolomy.

Půdy v území jsou mělké, málo vyvinuté rendziny s velkým podílem skeletu. Svahy jsou překryty různě zrnitými zvětralinami, na úpatí místy vrstvou sutě.

Chráněné území sestává ze dvou oddělených částí propojených ochranným pásmem. Lesní porost je pouze v jižní části u Malé Chuchle, kde navazuje na lesní porosty ochranného pásma, jinak je ZCHÚ většinou bezlesé, na více místech však v současnosti opětovně zarůstající dřevinami. Ochranné pásmo jižní části ZCHÚ tvoří lesní porosty pod horní hranou svahu na levém boku Čertovy strouhy nad lázeňským pramenem a na svahu podél severozápadní a severní hranice. Ochranné pásmo severní části ZCHÚ je nesouvislé a bezlesé, lesní porost je pouze v krátkém úseku při jižní hranici.

Flóra:

Velká část území je pokryta ochránářsky nehodnotnou dřevinnou vegetací, především akátu, borovice černé a dále křovin, zahrnující i invazní druhy. Na necelé pětina území (včetně ochranného pásma) se však zachovaly hodnotné fragmenty teplomilných skalních a suchých trávníků. Na skalách se jedná o společenstva s kostřavou sivou, svazu *Alyssso-Festucion pallentis*, konkrétně asociace *Seselio ossei-Festucetum pallentis* a na skalních teráskách s kapsami půdy *Sedo albi-Allietum montani*. Tato společenstva kolonizovala především osluněné stěny vápencových lomů. Na vápencové pohyblivé suti rostou některé druhy charakteristické pro společenstvo svazu *Stipion calamagrostis*, asociace *Galeopsietum angustifoliae*. Ochránářsky nejhodnotnější jsou plochy kavylových trávníků svazu *Festucion valesiaca*. Na hlubší půdě na temenech diabasových skal roste asociace *Koelerio macranthae-Stipetum joannis*, na původním svahu vápencové skály na severním okraji lomu U Kapličky pak asociace *Festuco valesiaca-Stipetum capillatae*. Na méně vyprahlých diabasových skalách je pak přítomná druhově bohatá asociace *Festuco rupicola-Caricetum humilis* s dominantní kostřavou nízkou. V nejsevernějším cípu rostou degradované válečkové trávníky svazu *Cirsio - Brachypodion pinnati*, asociace *Scabioso ochroleucae - Brachypodietum pinnati*. Mezi nejvýznamnější druhy cévnatých rostlin patří zářaza alsaská, devaterník šedý a koniklec luční.

Fauna:

Z bezobratlých byli v minulosti detailněji studováni měkkýši, z nichž jsou pro území NPP udávány čtyři ochránářsky významnější druhy. Zcela aktuální inventarizační průzkum pavouků uvádí 54 druhů, z toho 16 je považováno za významné. Jednotlivé údaje jsou k dispozici k výskytu významnějších zástupců čeledi střevlíkovitých, kterých je zde recentně

udáváno 30 druhů. Dále byli a jsou systematictější sledováni motýli (tři inventarizační průzkumy v recentním období). Nejcennější druhy bezobratlých na území NPP obecně náležejí společenstvům teplomilného bezlesí (suché a skalní trávníky). Z hlediska obratlovců patří mezi nejcennější prokázání výskytu výra velkého (*Bubo bubo*).

Geologie:

NPP představuje unikátní profil postihující vývoj starších prvohor Čech od nejvyššího ordoviku po vyšší část spodního devonu. V NPP jsou marginální výskyty hornin ze svrchního ordoviku (stupeň královor, královorské souvrství a stupeň kosov, kosovské souvrství). Hlavní a nejdůležitější část NPP tvoří horniny ze spodního siluru (stupeň wenlock, motolské souvrství), svrchního siluru (stupeň ludlow, kopaninské souvrství a stupeň přídolí, požárské souvrství) a spodního devonu (lochkovské, pražské a zlíčovské souvrství). Všechny horniny v NPP se tvořily ve starších prvohorách v mořském prostředí v časovém rozpětí zhruba 450 až 393 milionů let. Nejstarší souvrství jsou v jihozápadní části NPP, zatímco severovýchodní část tvoří nejmladší souvrství. V NPP byly uměle odkryty mimořádně významné stratigrafické profily a paleontologická naleziště. Ustředním profilem NPP je Barrandova skála s unikátními ukázkami zvrásnění devonských hornin. Je to první geologická rezervace na území Čech. Velmi významné jsou profily mezi stupni pragem a zlíchozem. Mají mezinárodní význam pro korelační studia. Zcela výjimečný paleontologický význam má paleontologické naleziště ve zvětralých zlíčovských vápencích (v tzv. bílých vrstvách) v lomu U kapličky, kde bylo nalezeno přes 200 druhů fosilií. Podrobnější údaje o geologii NPP jsou zpracovány v kapitole „2.4.2 Základní údaje o útvarech neživé přírody“.

Přehled ohrožených a zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů

název druhu	aktuální početnost nebo vitalita populace v ZCHÚ (včetně ochranného pásma)	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.*	ohrožení**	popis biotopu druhu, další poznámky
žárza alsaská (<i>Orobancha alsatica</i>)	desítka jedinců	-	C2b	košťavový trávník na diabasu, parazit na chrpě čekánku
koniklec luční (<i>Pulsatilla pratensis</i>)	desítka jedinců	SO	C2b	trávník s košťavou nízkou
mochna Lindackerova (<i>Potentilla cf. lindackeri</i>)	asi pět jedinců	O	C2b	kavylový trávník severně od lomu U kapličky
devaterník šedý (<i>Helianthemum canum</i>)	přes tisíc jedinců	-	C2r	ve skalních i kavylových trávnících na diabasech i na vápenci
bělozářka liliovitá (<i>Anthericum liliago</i>)	pět stovek jedinců	O	C3	na diabasových skalách v jižní části území
řebříček panonský (<i>Achillea pannonica</i>)	pět stovek jedinců	-	C3	skalní a suché trávníky na diabasech i vápencích
česnek kulovitý (<i>Allium rotundum</i>)	stovka jedinců	-	C3	v ochranném pásmu nad údolím Mariánského pramene
vousatka prstnatá (<i>Bothriochloa ischaemum</i>)	tisíc jedinců	-	C3	skalní a suché trávníky na diabasech i vápencích
vrbovka malokvětá (<i>Epilobium parviflorum</i>)	pět jedinců	-	C3	pod kolmými vápencovými skalami v mělkém mokřavém příkopu u asfaltové cesty
konopice úzkolistá (<i>Galeopsis angustifolia</i>)	dvě stovky jedinců	-	C3	na diabasové suti

název druhu	aktuální početnost nebo vitalita populace v ZCHÚ (včetně ochranného pásma)	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.*	ohrožení**	popis biotopu druhu, další poznámky
locika vytrvalá (<i>Lactuca perennis</i>)	stopadesát jedinců	-	C3	skalní trávníky na diabasech i vápencích
vlhčice chlupatá (<i>Oxytropis pilosa</i>)	šest desítek jedinců	-	C3	ve skalních i suchých trávnících na diabasech
sesel fenyklový (<i>Seseli hippomarathrum</i>)	300 jedinců	-	C3	skalní trávníky na diabasech i vápencích
silěnka ušnice (<i>Silene otites</i>)	stovka jedinců	-	C3	skalní trávníky na diabas
jeřáb dunajský (<i>Sorbus danubialis</i>)	pět jedinců	-	C3	na diabasových skalách
ožanka hroznatá (<i>Teucrium botrys</i>)	dvě desítky jedinců	-	C3	na vápencové suti
žluťucha menší (<i>Thalictrum minus</i>)	pět desítek jedinců	-	C3	na temeni diabasových skal zarůstajícím křovinami
kavyl sličný (<i>Stipa pulcherrima</i>)	dvě desítky jedinců	SO	C3	na sypké půdě na diabasových skalách
kavyl Ivanův (<i>Stipa pennata</i>)	dvě stovky jedinců	O	C3	suché trávníky na diabas i vápenci
chrpa chlumní (<i>Centaurea triumfettii</i>)	šest desítek jedinců	O	C3	na diabas v jižní části i na stěnách vápencových lomů v severní části
dub pýřitý (<i>Quercus pubescens</i>)	jeden jedinec	O	C3	jeden vzrostlý exemplář na hřebínku pod ulicí Pod Ateliéry
hlaváč šedavý (<i>Scabiosa canescens</i>)	neznámá	-	C3	na skalách v jižní části
dřín obecný (<i>Cornus mas</i>)	pět jedinců	O	C4a	na hřebínku pod ulicí Pod Ateliéry
tařice skalní (<i>Aurinia saxatilis</i>)	pět desítek jedinců	O	C4a	charakteristický druh kolmých vápencových lomových stěn
trýzel škardolistý (<i>Erysimum crepidifolium</i>)	tisícovka jedinců	-	C4a	jen na diabasech, po expanzi dřevin na stepních stanovištích je schopný přežívat i v rudérálních křovinách.
česnek chlumní (<i>Allium senescens</i>)	pět stovek jedinců	-	C4a	osluněné skalní terasy stěn vápencových lomů
dříšťál obecný (<i>Berberis vulgaris</i>)	necelé dvě stovky jedinců	-	C4a	roztrošeně se vyskytující jak na diabasech v jižní části, tak na vápencích v severní části
ostřice nízká (<i>Carex humilis</i>)	tisícovka jedinců	-	C4a	dominantní druh společenstva asociace <i>Festuco rupicolae- Caricetum humilis</i> vyskytujícího se na méně vyprahlých polohách diabasových skal
skalník celokrajný (<i>Cotoneaster integerrimus</i>)	čtyři stovky jedinců	-	C4a	jak na diabas, tak na vápenci
škarda smrdutá mákolistá (<i>Crepis foetida</i> subsp. <i>rhoadifolia</i>)	pět desítek jedinců	-	C4a	druh obnažených půd na sešlapávané ploše na dně lomu U kapličky

název druhu	aktuální početnost nebo vitalita populace v ZCHÚ (včetně ochranného pásma)	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.*	ohrožení**	popis biotopu druhu, další poznámky
kostřava sivá (<i>Festuca pallens</i>)	tisícovka jedinců	-	C4a	charakteristický druh osluněných skal, jak na diabasech v jižní části, tak na vápencích v severní části
kakost krvavý (<i>Geranium sanguineum</i>)	stovka jedinců	-	C4a	v lemových společenstvech mezi trávníky a křovinami
jestřábník skvrnitý (<i>Hieracium maculatum</i>)	šest desítek jedinců	-	C4a	na vápnitých sutích
strdivka sedmihradská (<i>Melica transsilvanica</i>)	tisícovka jedinců	-	C4a	skalní a suché trávníky
hrušeň polnička (<i>Pyrus pyraeaster</i>)	pět desítek jedinců	-	C4a	na diabasových skalách
sesel sivý (<i>Seseli osseum</i>)	přes pět tisícovek jedinců	-	C4a	skalní trávníky na diabasech i vápenci
jeřáb břek (<i>Sorbus torminalis</i>)	tři desítky jedinců	-	C4a	v křovinách
kavyl vláskovitý (<i>Stipa capillata</i>)	tisícovka jedinců	-	C4a	skalní a suché trávníky
ožanka kalamandra (<i>Teucrium chamaedrys</i>)	deset tisícovek jedinců	-	C4a	skalní a suché trávníky na diabasech i vápenci
mateřídouška časná (<i>Thymus praecox</i>)	devět stovek jedinců	-	C4a	skalní trávníky na diabasu i vápenci
mateřídouška panonská (<i>Thymus pannonicus</i>)	tisícovka jedinců	-	C4a	skalní trávníky na diabasu i vápenci
jilm habrolistý (<i>Ulmus minor</i>)	stovka jedinců	-	C4a	v trávnících i křovinách
srstnatka karpatská (<i>Plicutaria lubomirskii</i>)	není známa	-	NT	Jedna z nejzápadnějších lokalit celkového rozšíření druhu.
Trojzubka stepní (<i>Chondrula tridens</i>)	údaje z poloviny 80. let: čteně	-	VU	Stepní stráň Višňovky, méně čteně v Čertově strouze.
Zrnovka žebernatá (<i>Pupilla sterrii</i>)	údaje z poloviny 80. let: čteně v celém území	-	VU	vápencové výchozy, skalní stepi
Ovsenka skalní (<i>Chondrina avenacea</i>)	zřejmě již delší dobu vymřelá	-	EN	Osluněné vápencové skály, lomy. V ČR hojně pouze v Českém krasu.
Sklípkánek pontický (<i>Atypus muralis</i>)	Aktuální průzkum zaznamenal 7 exemplářů.	-	VU	stepní plochy, popř. plochy s rozvolněnou vegetací, výchozy
Prskavec větší (<i>Brachinus crepitans</i>)	Historický nález, aktuálně není známa.	O	-	úhory, ruderaly; afinita k vápencovému podkladu
Prskavec menší (<i>Brachinus explosens</i>)	Historický nález, aktuálně není známa.	O	-	Často společně s předchozím; o něco méně stanovištně náročný.
Kvapník <i>Amara crenata</i>	Historický nález, aktuálně není známa, pravděpodobně vyhynulý.	-	VU	druh raných sukcesních stadií
Nosatec <i>Trachyploeus spinimanus</i>	není známa	-	NT	reliktní druh

název druhu	aktuální početnost nebo vitalita populace v ZCHÚ (včetně ochranného pásma)	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.*	ohrožení**	popis biotopu druhu, další poznámky
Štítonoš <i>Cassida pannonica</i>	není známa	-	EN	reliktní druh; lesostepi a skalní stepi
Dřepčík <i>Aphthona herbigrada</i>	není známa	-	EN	reliktní druh; lesostepi a skalní stepi
Otakárek ovocný (<i>Iphiclides podalirius</i>)	jednotlivě	O	VU	rozvolněné plochy stepi a lesostepí, úhory, odkryté výchozy
Ostruháček kapiniový (<i>Satyrion acaciae</i>)	jednotlivě	-	VU	lesostepi, křovinaté okraje světlých lesů
Modrásek rozchodníkový (<i>Scolitantides orion</i>)	jednotlivě	-	VU	stepi, skalní stepi, odkryté výchozy a lomové plochy
Slepýš křehký (<i>Anguis fragilis</i>)	Velmi ojediněle	SO	LC	stepi, skalní stepi, odkryté výchozy a lomové plochy
Ještěrka obecná (<i>Lacerta agilis</i>)	Velmi ojediněle	SO	NT	stepi, skalní stepi, odkryté výchozy a lomové plochy
Výr velký (<i>Bubo bubo</i>)	Jednotlivě, hnízdí 1 pár (nepravidelně)	O	EN	Skalní stěny, popř. staré lomy
Veverka obecná (<i>Sciurus vulgaris</i>)	Poměrně běžný druh	O	EN	Lesy různého typu, stromořadí i skupinky stromů

* Zvláště chráněné druhy (vyhl. 395/1992 Sb.) v kategorii:

SO – silně ohrožený, **O** – ohrožený.

**Stupeň ohrožení podle červených seznamů:

- pro bezobratlé - Farkač et al. (2005): **EN** - ohrožený, **VU** - zranitelný, **NT** - téměř ohrožený;

- pro cévnaté rostliny – Grulich (2012): **C2** – silně ohrožený, **C3** – ohrožený, **C4a** – vyžadující další pozornost

2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti, současnosti a blízké budoucnosti

a) ochrana přírody

Území leží v starosídelním prostoru pražské kotliny a bylo po velmi dlouhou dobu hospodářsky využíváno. Území bylo zásadně ovlivněno dávným odlesněním, dlouhodobou pastvou a těžbou kamene. Díky pastvě se na stráních NPP vyvinula stepní a luční teplomilná společenstva rostlin. Lesnická mapa z roku 1832 nedokládá v mezích současného NPP les.

K zásadním změnám vegetace dochází po zalesnění území v průběhu druhé poloviny 19. století a počátku 20. století. Zalesnění způsobilo postupný zánik stepních a lučních společenstev. Do současné doby se zachovaly pouze jejich ochuzené zlomky na extrémních stanovištích, na místech, kde bylo zalesnění neúspěšné. Uměle založené lesní porosty mají nepřirozenou druhovou skladbu bez lesních druhů v bylinném patru.

Reliéf území byl výrazně ovlivněn budováním dopravního koridoru mezi Prahou a Malou Chuchlí. Např. Barrandova skála, tvořící ústřední defilé v NPP, byla téměř celá, až na nejhořejší část, odkryta pomocí trhacích prací. Díky geologickému významu se Barrandova skála stala de facto jedním z nejstarších geologických chráněných území u nás – v roce 1884 postoupil majitel Maxmilián Herget pozemky do služebnosti Národního muzea s cílem zajistit ochranu Barrandovy skály.

Těžba kamene v několika lomech odkryla jedinečné geologické profily s bohatými nalezišti zkamenělin.

Z první poloviny 20. století pochází většina zástavby nad horní hranou skal. Jde např. o výstavbu Barrandovských teras, filmových ateliérů a rodinných domků. Přímo v lomu pod Barrandovskými terasami byl postaven plavecký bazén a oblast sloužila k rekreaci Pražanů.

Hustý provoz na přilehlých silnicích a železnici působí v NPP rušivě, zejména z hlediska hlučnosti a znečišťování imisemi.

Geologické hodnoty v NPP zůstávají zachovány, ale jsou daleko hůře přístupné než v minulosti.

Biocenózy jsou silně narušené nejružnějšími zásahy, od lámání kamene po výsadby nevhodných dřevin.

Hlavním vývojovým trendem je zarůstání, především nevhodnými introdukovanými dřevinami, včetně řady ruderalů a druhů zplaněných ze zahrad nad stráněmi. Značné území zaujímá zakrslý akátový porost. Úpatní zóna je zcela prorostlá liánou plaménkem plotným.

Nezanedbatelné není ani nepovolené ukládání odpadků, které pocházejí zejména z antropogenní činnosti na horní hraně skal.

Na území NPP dlouhodobě pobývají již řadu let bezdomovci, kteří zde žijí v naprosto otřesných nehygienických podmínkách pod skalním převisem, ve skalní dutině, ve stanech, srubu, kapliče atd. a NPP znečišťují odpady, ohništi, výkaly apod.

Barrandovské skály jsou ukázkou velmi cenného území s mnoha přírodními hodnotami, které však bylo velmi nevhodnými zásahy zdevastováno, zejména po stránce estetické a krajinářské. Docílení alespoň částečné nápravy se jeví jako náročný a dlouhodobý úkol.

b) lesní hospodářství

Území leží v starosídelním prostoru pražské kotliny a bylo po velmi dlouhou dobu hospodářsky využíváno. Území bylo zásadně ovlivněno dávným odlesněním, dlouhodobou pastvou a těžbou kamene. Díky pastvě se na stráních NPP vyvinula stepní a luční teplomilná společenstva rostlin. Lesnická mapa z r. 1832 nedokládá v mezích současné NPP les.

K zásadním změnám vegetace dochází po zalesnění území v průběhu druhé poloviny 19. století a počátku 20. století. Zalesnění způsobilo postupný zánik stepních a lučních společenstev. Do současné doby se zachovaly pouze jejich ochuzené zlomky na extrémních stanovištích, na místech, kde bylo zalesnění neúspěšné. Uměle založené lesní porosty mají nepřirozenou druhovou skladbu bez lesních druhů v bylinném patru.

V Praze a jejím širším okolí, tedy zřejmě i na území NPP, docházelo ve dvou časových etapách (1897-1902 a 1922-1935) k zalesňování neplodných stránek. Tuto činnost popsal podrobně v roce 1960 J. Tlapák, ovšem o Barrandovských skalách se zde nezmiňuje.

Konkrétní zmínka o pravděpodobně prvním pokusu o zalesnění dotčeného území byla publikována geologem F. Počtou v roce 1897.

Reliéf území byl výrazně ovlivněn budováním dopravního koridoru mezi Prahou a Chuchlí a těžbou kamene v několika lomech, což ztěžovalo, až znemožňovalo jeho zalesnění.

c) zemědělské hospodaření

V NPP se nevyskytuje zemědělská půda a zemědělsky se zde nehospodaří.

d) myslivost

Běžné myslivecké hospodaření není v rozporu s předměty ochrany. Vliv zvěře je vzhledem k cíli zachování otevřených skalních stepí spíše pozitivní.

e) rekreace a sport

Území NPP zaujímají prudké skalnaté svahy, často přístupné jen za pomoci horolezecké techniky. Většina skalního defilé je zarostlá bujnou vegetací. Samotné území tedy není využíváno k rekreaci a sportu.

Podél úpatí skalního defilé vede zhruba ve směru severovýchod – jihozápad Zbraslavská ulice. Jde o asfaltovou, dříve starou zbraslavskou silnici, ze které lze buď přímo nebo krátkým odbočením ke skalám studovat geologické profily v NPP.

V současné době je po Zbraslavské ulici vedena cyklostezka A 111, dlouhá 8 km, která začíná v Hlubočepích a přes Malou a Velkou Chuchli míří do Radotína. Provoz na této cyklostezce byl značný, ale asi kolem roku 2009 byla otevřena nová cyklostezka A 1 podél Vltavy, paralelní s cyklostezkou A 111, takže nápor cyklistů je nyní poněkud menší. Na pozemku p. č. 631, k. ú. Hlubočepy, v ochranném pásmu NPP, je zřízeno občerstvení pro cyklisty, které zůstane zachováno, pokud dojde k prodloužení pronájmu pozemku (viz kapitola 2.5, rok 2014).

V těsné blízkosti NPP ční nad skalami Barrandovské terasy, které nechal v roce 1929 vybudovat podnikatel Václav M. Havel. V roce 1930 pod Barrandovskými terasami vznikla tehdy nejmodernější plovárna v Evropě. Bazén měl délku 50 m a byl vybaven skokanskou věží. Plovárna mohla pojmout až 4 000 návštěvníků. Zcela zpustlý bazén dnes leží v ochranném pásmu NPP. V roce 1937 byl na terasách otevřen noční podnik, „Trilobit bar“. Jeho ruina dnes leží východně od NPP, v její těsné blízkosti.

První existenční ranou pro Barrandovské terasy byla okupace Československa v letech 1939-1945. Podnik navštěvovala německá armáda a české milenky okupačních vojáků. Zasklenou rozhlednu vysokou 15 m považoval Wehrmacht za strategicky výhodnou polohu pro umístění protiletectvé obrany. Místo rekreačního a zábavního střediska se Barrandov stal nacistickou vojenskou pevností.

V roce 1952 byly Barrandovské terasy znárodněny komunistickou vládou. Mělo tu být „rekreační centrum pro pracující lid“. Na Barrandovských terasách se však místo „lidu“ střídali vysocí komunističtí diplomaté z celého východního bloku.

V roce 1988 byl areál restaurace, včetně bazénu se skokanskou věží, prohlášen za kulturní památku, avšak po „sametové revoluci“, když byl komplex v roce 1992 navrácen potomkům úspěšného podnikatele Václava M. Havla, se situace začala měnit. Dodnes Barrandovské terasy bezútěšně chátrají. I přes údajný projekt jakési rekonstrukce hrozí Barrandovským terasám tragický zánik.

f) těžba nerostných surovin

Skály mezi Malou Chuchlí a Hlubočepy byly původně neschůdné a sahaly až k řece Vltavě. Spojení mezi Prahou a Zbraslaví vedlo do 2. poloviny 18. století nad údolím Vltavy přes výšinu dnešního Barrandova ke Zlíchovu. Zářez Staré zbraslavské silnice byl vylámán až v roce 1742 za francouzsko-pruské války, kdy francouzská vojska obsadila Prahu. Zářez vylámali francouzští vojáci za pomoci trhavin. Vedl zhruba v místech dnešní železnice. Byla zde vybudována silnice, která sloužila k vojenským účelům. V roce 1846 bylo provedeno další zvětšování zářezu. Podstatná změna nastala v roce 1862 v souvislosti se stavbou železnice. Původně silniční zářez byl dále rozšířen. Na místě silnice byla postavena železnice. Stará zbraslavská silnice byla přeložena směrem do skal. Za druhé světové války a v 60. letech 20. století byl zářez dále rozšiřován a skály začistiřovány, především mezi Malou Chuchlí a Černou roklí.

Koncem 19. století se do zářezu začaly zakusovat menší lomy. Nejprve byl celý vápencový vrch Barrandov, včetně území dnešní NPP, majetkem Maxmiliána Hergeta (1823-1893), podnikatele v průmyslu stavebních hmot. Za jeho působení a ještě o něco později byly v činnosti níže popsané lomy.

Malá Chuchle

Malé lůmky nad Malou Chuchlí se nacházejí těsně pod hranou svahu jižně od barrandovských filmových ateliérů. Dnes jsou silně zasucené a zarostlé. V 19. století se

v nich těžily vyšší polohy požárského souvrství (svrchní silur, stupeň přídolí). Barrande z nich popisuje zkameněliny pod názvem naleziště Kuchelbad_{e2}. Lokalita obsahující zkameněliny je v ochranném pásmu NPP.

Lomy jihozápadně od Barrandovy skály

Jsou dnes již zcela zaniklé. Patří sem např. Černá rokle. Lomy byly založeny ve vápencích požárského souvrství (svrchní silur, stupeň přídolí) a v nejspodnějších polohách lochkovského souvrství (spodní devon, stupeň lochkov). Lomy sledovaly polohy zrnitých krinoidových vápenců a byly v činnosti patrně ještě počátkem 20. století. Za druhé světové války byla těžba již delší dobu ukončena. Dnes jsou lomy prakticky nepřístupné, velmi zasucené a zarostlé bujnou vegetací.

Lomy Pod terasami a lom U kapličky

Těžba zde probíhala od konce 19. století do prvních desetiletí 20. století. První větší intenzita těžby byla zaznamenána v 80. letech 19. století. Lom Pod terasami dostal své jméno až po vybudování Barrandovských teras za první republiky. Původně šlo o dva lomy spojené po roce 1911. První lom dosahoval téměř k Barrandově skále a těžily se v něm hlavně slivenecké vápence (spodní devon, stupeň prag). Ve druhém lomu se těžily dvorecko-prokopské vápence (spodní devon, stupeň prag). Před druhou světovou válkou zde byl umístěn plavecký stadion, který fungoval ještě v 50. letech 20. století. Většina bazénu a skokanská věž zde zůstaly dodnes. Vápenec se těžil především na výrobu vápna. V lomu U kapličky se také těžily dvorecko-prokopské vápence a v severní části zlíchovské vápence (spodní devon, stupeň zlíchov).

Z databáze surovinového informačního systému České geologické služby je patrné, že na území NPP nejsou dobývací prostory, chráněná ložisková území, úložná místa těžebního odpadu aj.

Jsou zde evidovány pouze vrty. Na území NPP, v lomu U kapličky, byl v roce 1960 proveden svislý inženýrsko-geologický vrt (ID GDO 614419) hluboký 40,3 m.

V ochranném pásmu, v lomu Pod terasami, v prostoru mezi bývalým bazénem a Zbraslavskou ulicí, byly v roce 1983 vyvrtány tři mělké (do hloubky 3,2 m) inženýrsko-geologické vrty (ID GDO 156501, 156502, 156503).

V ochranném pásmu, v severovýchodním cípu p. č. 199, k. ú. Malá Chuchle, byl v roce 1968 realizován inženýrsko-geologický vrt (ID GDO 152140) hluboký 2,5 m.

V databázi České geologické služby je v mapových projektech registrován bodový sesuv č. 825. Nachází se severozápadně od posledních domků v Malé Chuchli, na severozápadním okraji NPP. Jde o aktivní suchý odval se sklonem 50°.

g) jiné způsoby využívání

V rámci přípravy „Optimalizace“ tratí 3. tranzitního železničního koridoru, byla v roce 2002 zpracována územně technická studie pro úsek Praha – Plzeň. Studie prokázala, že nejlepší variantou je realizace velmi dlouhých tunelů z Prahy do Berouna, kdy je v podstatě celá nová železniční trať vedena v tunelech. Tunely by umožnily provoz vysokorychlostních souprav s rychlostí 250 – 300 km/h.

V roce 2005 byla zpracována územně technická studie, která předpokládala vedení nové železniční tratě z prostoru Hlubočep v Praze dlouhým tunelem Barrandov délky cca 19 km až do údolí Loděnického potoka u Svatého Jana pod Skalou. V roce 2006 byla zpracována doprovodná studie přípravné dokumentace "Praha - Beroun, nové železniční spojení", která řešila zaústění do Prahy, kromě portálů v Hlubočepích i možnost umístění

portálů v Malé Chuchli v místě dnešního křížení tratí Praha-Smíchov/Řevnice a Praha-Vršovice seřaďovací nádraží/Radotín.

Na území NPP měly být v roce 2020 vybudovány vstupní portály do tunelů v rámci projektu Praha – Beroun, nové železniční spojení. Od realizace projektu však bylo zatím upuštěno.

Ministerstvo životního prostředí udělilo Správě železniční dopravní cesty Plzeň dne 17. 12. 2008 pod č. j. 5169/M/08-77634/ENV/08 a 66521/ENV/08-3238/620/08 výjimku ze základních ochranných podmínek NPP Barrandovské skály pro rekonstrukci části trati Praha-Smíchov až Praha-Radotín, pro stavbu nové trati v úseku Praha-Krč, odbočka Barrandov a pro novou trať Praha-Beroun, portály tunelů v NPP Barrandovské skály na pozemcích p. č. 201, k. ú. Malá Chuchle a p. č. 613/1, k. ú. Hlubočepy. Výjimka byla povolena usnesením vlády č. 1557 ze dne 10. 12. 2008.

2.3 Související plánovací dokumenty, správní rozhodnutí a právní předpisy

Navazuje na předcházející plán péče: Plán péče o Národní přírodní památku Barrandovské skály na období 2006 – 2015 (zpracoval Ing. Karel Matějka, CSc.).

Územní plán sídelního útvaru hl. m. Prahy byl schválen usnesením Zastupitelstva hl. m. Prahy č. 10/05 ze dne 9. 9. 1999. Závazná část územního plánu je stanovena obecně závaznou vyhláškou hl. m. Prahy č. 32/1999 Sb. hl. m. Prahy, o závazné části Územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy, schválenou usnesením č. 1156 Rady Zastupitelstva hl. m. Prahy ze dne 26. 10. 1999, s účinností od 1. 1. 2000, aktualizovanou následnými vyhláškami hl. m. Prahy a opatřeními obecné povahy.

2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch

Příloha T 1:

Popis dílčích ploch a objektů

Příloha M3a

Lesnická porostní mapa LHP Praha

Příloha M3b

Lesnická porostní mapa LHO Praha

Příloha M4

Lesnická mapa typologická

Přílohy M5 a M5a:

Mapa dílčích ploch a objektů

Dílčí plochy 0

Většinou zalesněné nebo zastavěné části NPP a ochranného pásma.

Dílčí plocha 1

Skalní defilé zlíchovských vápenců podél Zbraslavské ulice pod Barrandovským mostem.

Dílčí plocha 2

Lom U Kapličky. Hranice prag/zlíchov a její podloží a nadloží podél Zbraslavské ulice a v opuštěném vápencovém lomu.

Dílčí plocha 3

Lom Pod Terasami. Paleontologické naleziště ve sliveneckých vápencích v opuštěném vápencovém lomu.

Dílčí plocha 4

Barrandova skála. Hlavní skalní defilé v NPP podél Zbraslavské ulice s intenzivně zvrásněnými vápenci ze spodního devonu. Dále sem patří skalní výchozy nad Černou roklí, tedy jz. pokračování Barrandovy skály.

Dílčí plocha 5

Černá rokle. Úzká roklička ve vápencích s opěrným profilem ke stratotypu hranice silur/devon.

Dílčí plocha 6

Chuchelské růžičky u Malé Chuchle. Nevelký výchoz diabasů u Zbraslavské ulice podléhající typickému kulovito-miskovitému rozpadu.

Dílčí plocha 7

Skalní defilé podél Zbraslavské ulice, sv. od lomu U Kapličky. Zachovalý původní terén, na němž se udržela společenstva stepních trávníků. Na malé ploše zachován též kavylový trávník.

Dílčí plocha 8

Kolmé lomové stěny opuštěných vápencových lomů Pod Terasami a U Kapličky, místy již zastíněné dřevinami, na osluněných partiích s ochuzenými teplomilnými společenstvy. Jedná se o náhradní společenstva některých ohrožených druhů.

Dílčí plocha 9

Sv. část dílčí plochy tvoří diabasové výchozy Vyskočilky u Zbraslavské ulice a jz. část dílčí plochy tvoří diabasové výchozy nad Chuchelskými růžičkami. Stepní vegetace. Z ochrannářského hlediska nejčinnější plochy NPP.

Dílčí plocha 10

Strmé diabasové výchozy se stepní vegetací ve svahu nad posledními domky v sv. části Malé Chuchle. Z ochrannářského hlediska nejčinnější plochy NPP.

Dílčí plocha 11

Strmé diabasové výchozy se stepní vegetací ve svahu nad posledními domky v sv. části Malé Chuchle jz. od dílčí plochy 10. Z ochrannářského hlediska nejčinnější plochy NPP.

Dílčí plocha 12

Kolmé lomové stěny, místy již zastíněné dřevinami, na osluněných partiích s ochuzenými teplomilnými společenstvy. Jedná se o náhradní společenstva některých ohrožených druhů. Dílčí plocha 12 leží již v ochranném pásmu NPP a souvisí na západě s dílčí plochou 11.

2.4.1 Základní údaje o lesích

Přírodní lesní oblast	08 Křivoklátsko a Český kras, podoblast 8a Český kras
Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod	LHC hl. m. Praha - 117 201
Výměra LHC (zařizovacího obvodu) v ZCHÚ (ha)	6,75
Období platnosti LHP (LHO)	2014 – 2023
Organizace lesního hospodářství	Lesy hl. m. Prahy
Nižší organizační jednotka	Lesní úsek 13 - Chuchle

Na vlastním území NPP Barrandovské skály se nachází lesy LHC hl. m. Praha. V ochranném pásmu se kromě tohoto LHC nacházejí ještě lesy zařazené v LHO Praha, z. o. Zbraslav, s platností pro období 2014–2023.

Přehled výměr a zastoupení souborů lesních typů

Přírodní lesní oblast:				
Soubor lesních typů (SLT)	Název SLT	Přirozená dřevinná skladba SLT	Výměra (ha)	Podíl (%)
1Z	zakrslá doubrava	DBZ 4-9, BO+2, BK 0-3, HB 0-3, LP)+1, BŘ+2, (JR, BŘK, MK, BB)+	2,71	
bezlesí			4,04	
Celkem			6,75	100 %

Porovnání přirozené a současné skladby lesa

Zkratka	Název dřeviny	Současné zastoupení (ha)	Současné zastoupení (%)	Přirozené zastoupení (ha)	Přirozené zastoupení (%)
Jehličnany					
BOC	borovice černá	0,27	10	0	0
BO	borovice lesní	+	+	0,24	9
MD	modřín opadavý	+	+	0	0
Listnáče					
AK	trnovník akát	2,30	85	0	0
BB	javor babyka	0,14	5	0	0
DBZ	dub zimní	+	+	1,43	53,25
JV	javorý (mléč i klen)	+	+	0	0
BK	buk lesní	0	0	0,33	12
HB	habr obecný	+	+	0,33	12
LP	lípa malolistá	+	+	0,11	4
BR	bříza bělokorá	0	0	0,24	9
JR	jeřáb ptačí	0	0	0,01	0,25
BRK	jeřáb břek	0	0	0,01	0,25
MK	jeřáb muk	0	0	0,01	0,25
Celkem		2,71	100 %	-----	-----

Přirozená dřevinná skladba dle Macků 1999, plocha bezlesí (4,04ha) neuvedena v porovnání přirozené a současné dřevinné skladby

2.4.2 Základní údaje o útvarech neživé přírody

NPP je tvořena horninami starších prvohor, od nejvyššího ordoviku po vyšší část spodního devonu. Geologicky, paleontologicky a stratigraficky jsou zde významná silurská a devonská souvrství, která se vytvořila v mořském prostředí v časovém rozpětí cca 433 až 393 milionů let. Ze siluru je zde zastoupeno v neúplném rozsahu motolské a požárské souvrství. Spodní devon je zastoupen téměř úplným profilem lochkovského, pražského a zlíkovského souvrství.

Ve stratigrafii spodního devonu se odráží cyklické střídání facií odpovídajících střídavě mělčímu a hlubšímu moři, jehož hloubka tu však asi nikdy nepřesáhla 500 m, spíše se pohybovala kolem 250 m. Každé spodnodevonské souvrství odpovídá jednomu cyklu. Dále je na odkryvech různou měrou viditelná cykličnost nižšího řádu. Ta se projevuje dvojicemi odlišných vrstev (bedding couplets) mocnými obvykle 20–50 cm. Podle poměru mezi celkovým počtem cyklů a přibližným trváním spodního devonu jednotlivé krátkodobé cykly trvaly většinou 17 000–21 000 let a mohly by odpovídat Milankovičovým cyklům precese zemské osy. Vznik těchto drobných cyklů lze přičíst vlivům kolísání klimatu, ale jeho vlastní mechanismus je už delší dobu předmětem diskuze. Větší či menší měrou je zdůrazňována úloha turbiditních (tj. hustých a rychlých) proudů, která mohla být u jednotlivých souvrství a na různých místech pánve různá. Rozhodně se rychlost sedimentace různých hornin (např. vápenců a břidlic) diametrálně lišila. Území leží v jv. křídle holyňskohostimské synklinály, blízko jejího severovýchodního uzávěru. Tato synklinála má mezi Hlubočepy a Malou Chuchlí jednoduchou stavbu bez významnějších zlomů a její jihovýchodní křídlo je uloženo vcelku monoklinálně s úklonem vrstev 50–60° k severozápadu.

Nejstarší horniny vystupují v jihozápadní části NPP, zatímco nejmladší jsou na severovýchodě. Popis hornin v NPP Barrandovské skály je následující.

Jih NPP Barrandovské skály

V nejjižnějším výběžku NPP a v přiléhajícím ochranném pásmu jsou zastiženy nejstarší horniny, jílovité šedozelené břidlice královského souvrství (stupeň králov, svrchní ordovik). Jsou jen špatně odkryté a většinou byly studovány jenom podle skeletů nebo drobných výchozů.

V jejich stratigrafickém nadloží vychází kosovské souvrství (stupeň kosov, svrchní ordovik) s převažujícími křemitými pískovci a písčitými až prachovitými břidlicemi. Vlastní hranice mezi souvrstvími není odkryta.

Ve stratigrafickém nadloží tektonicky postiženého kosovského souvrství jsou vrstvy spodního siluru vyvinuté ve facii černých graptolitových břidlic. Ani tato hranice není zastižena výchozem. Hranice je tektonicky zdvojena směrným přesmykem.

V současnosti v NPP povrchové výchozy ordoviku nenalezneme.

Chuchelské růžičky

Nevelký výchoz diabasů se nachází asi 100 m jihozápadně od Vyskočilky u staré zbraslavské silnice, dnes Zbraslavské ulice. Zde je názorně vidět, jak diabasy podléhají typickému kulovito-miskovitému rozpadu (exfoliaci). V NPP má tento rozpad poetický název "Chuchelské růžičky".

Viz dílčí plocha 6 v příloze M 5.

Vyskočilka u Malé Chuchle

Názorný skalní odkryv se nachází u staré zbraslavské silnice, dnes Zbraslavské ulice, asi 200 m severovýchodně od posledního domku v Malé Chuchli. Název lokality pochází od

starého, dávno zbořeného hostince, který stával na okraji Malé Chuchle. Jádrem odkryvu je mohutná ložní žíla diabasu (alterovaného bazaltu), která pronikla mezi graptolitové silurské břidlice motolského souvrství (spodní silur, stupeň wenlock) jako mělká podpovrchová intruze. Bazaltová láva pronikla do nejstarší graptolitové zóny, *Octavites spiralis*. V nadloží diabasu jsou odkryté i další graptolitové zóny motolského souvrství. Tmavé břidlice bohaté organickými látkami byly blízko styku s lávou, zvláště v nadloží, tepelně přeměněny, což se projevilo ztvrdnutím a ztmavnutím následkem přítomnosti grafitické hmoty. Prutovité kolonie graptolitů, tvořené chemicky odolnou chitinovitou hmotou, se na tmavém podkladu stříbřitě lesknou. Následkem většího sesuvu skal v roce 2008 je u silnice za ochrannou bariérou dostupný materiál břidlic z několika graptolitových zón v nadloží diabasu. Běžně se tu najdou delší rovné pruty druhů *Monograptus priodon* a *Monoclimacis vomerina*, stočené a rozvětvené *Cyrtograptus murchisoni*, tenké a rozvětvené *Barrandeograptus pulchellus*, síťkovité dvouřadé *Retiolites geinitzianus* a *Stomatograptus grandis*.

Ložní žíla od Vyskočilky patří k drobnozrnným až středně zrnitým (doleritickým), autometasomaticky přeměněným bazaltům, v barrandienském paleozoiku tradičně označovaným jako diabasy. Jde o tzv. essexitický diabas, lišící se od normálních bazaltů zvýšeným obsahem alkálií. Kromě běžných hlavních součástí (augitu a bazického plagioklasu) obsahuje hornina hojný albit, sodnodraselný živec a chlorit, který jí dodává zelenavé zbarvení. Zvětváváním nabývá hornina hnědavý odstín díky vtroušenému limonitu.

Viz sv. část dílčí plochy 9 v příloze M 5.

Skalní defilé od Vyskočilky po Černou rokli

Úsek dlouhý cca 300 m podél staré zbraslavské silnice, dnes Zbraslavské ulice, od Vyskočilky po Černou rokli je zakrytý svahovými sutěmi kopaninského (svrchní silur, stupeň ludlow) a požárského (svrchní silur, stupeň přídolí) souvrství. Obě souvrství jsou vyvinutá v převážně břidličné facii s vložkami vápenců.

Výjimkou je svrchní část kopaninských vrstev, tvořená bioklastickými vápenci s bohatou faunou hlavonožců, gastropodů a mlžů. Ta byla za Barrandových dob v polovině 19. století těžena v horní části svahu ve sběratelských jamách jižně od zatáčky Filmařské ulice. Barrande označoval tuto lokalitu jako Vyskočilka _{e2}. Sběratelské jámy jsou v ochranném pásmu NPP severně od parcely číslo 203/1, dnes na území oplocené parcely u rodinného domku. Sběratelské jámy jsou nyní již zcela zasypané. Jde o zakonzervovanou lokalitu, kterou je třeba chránit před zavezením skládkami či před zastavěním.

Výchozy hornin v popsaném úseku nejsou přístupné, zakrývají je svahové sutě porostlé bujnou stromovou a keřovou vegetací.

Černá rokle

Nachází se západně od staré zbraslavské silnice, dnes Zbraslavské ulice, asi 250 m na jihozápad od Barrandovy skály. Těžbou vápence zde byla vytvořena úzká roklička zvaná Černá rokle. Je tu odkryta nejvyšší část požárského souvrství (svrchní silur, stupeň přídolí) a úplný profil krinoidových vápenců spodního členu lochkovského souvrství (spodní devon, stupeň lochkov). Jde o jeden z opěrných profilů ke stratotypu hranice silur/devon v Barrandienu. Nejvyšší část požárského souvrství v mocnosti cca 2 m tvoří tmavě šedé vápnité břidlice s vložkami mikritického vápence. Odkrytou vrstevní plochu vápence tu popsal Bouček (1941) jako "podmořskou zahrádku" s hojnými zkamenělinami, zvláště se schránkami orthoceroidních hlavonožců, částmi stonků lilijic *Scyphocrinites* i jejich kulovitými plovacími orgány, lobolity. Po mnoha letech činnosti sběratelů byla tato vrstevní plocha nenávratně velmi poškozena. Nyní je zarostlá mechem.

Lochkovské souvrství začíná na bázi polohou krinoidových vápenců. Jde o světlešedý biodetritický vápenec s krinoidy, hlavonožci a mlži. Fauna těchto poloh se vyznačuje hojným

výskytem velkých gastropodů (*Platyceras*, *Orthonychia*) a obsahuje prvky fauny kotýských i radotínských vápenců s význačnými trilobity ze skupiny druhu *Warburgella rugulosa* a konodonty zóny *Icriodus woschmidti woschmidti*. Už 10–15 cm nad jeho bází byl hojně nalezen vúdčí graptolit stupně lochkovu, *Monograptus uniformis*. Nejmladší silurská zóna *Monograptus transgrediens* byla doložena o 2 m níže. Drobní vúdčí trilobiti stupně lochkovu skupiny *Warburgella rugosa* se vyskytují 1–2 m nad bází krinoidových vápenců, společně s další typickou faunou. Krinoidové vápence jsou celkem asi 6 m mocné, ve vyšších polohách jemnější a zřetelněji vrstevnaté. Jejich nejvyšší 2 m jsou silně dolomitické a chudé na zkameněliny.

V nadloží krinoidových vápenců je 1 m mocná vrstva intraformační brekcie, vyskytující se i v jižní části Barrandovy skály. Tato brekcie dokládá výrazné změlčení moře na začátku stupně lochkovu. Materiál intraformačních brekcií tvoří zpevněné sedimenty mořského dna (tzv. hardground), lokálně vystavený erozi.

Vrstevní sled v Černé rokli uzavírají kosořské vápence (spodní devon, stupeň lochkov). Ty jsou blíže popsány na Barrandově skále.

Výchozy hornin jsou zde dostupné jen velmi obtížně. Černá rokle je zcela zarostlá bujnou stromovou a keřovou vegetací. Shora sem bylo naházeno množství odpadu.

Viz dílčí plocha 5 v příloze M 5.

Barrandova skála

Proslulý odkryv je z velké části umělý, jeho strmá část vznikla postupným odlámáním skalnatého břehu Vltavy, poprvé v roce 1742, později hlavně v 60. letech 19. století. Pamětní deska s nápisem BARRANDE byla do skály zasazena v roce 1884, necelý rok po Barrandově úmrtí. Litinová deska má rozměry 4,82 m x 1,4 m a váží 1600 kg. Původně byl nápis zlacený. Zlacení bylo obnoveno v roce 1908 a před rokem 1931. V roce 1968 byl nápis obnovený pouze žlutým lakem. Pamětní desku by bylo třeba opět obnovit. Majitel pozemku Ivan Havel se k tomu nemá, nereaguje na výzvy. Z finančních prostředků určených na ochranu přírody desku obnovit nelze, není v majetku Správy CHKO Český kras. Snad se obnovení desky ujme Magistrát Hl. m. Prahy.

Barrandovu skálu v době umístění desky postoupil původní majitel lomů v okolí Maxmilián Herget do služebnosti Národního muzea v Praze. Barrandova skála se tak stala jednou z prvních geologických rezervací v celém bývalém Rakousku-Uhersku a první na území Čech.

Barrandovu skálu tvoří vápence lochkovského souvrství (spodní devon, stupeň lochkov), většinou intenzivně zvrásněné. Lze zde rozlišit tři litostratigrafické členy. Počínaje odspodu to jsou za prvé krinoidové vápence s místně vyvinutou intraformační brekcií, za druhé kosořské vápence a za třetí kotýské vápence. Celková mocnost lochkovského souvrství na Barrandově skále se odhaduje na 50 m.

Krinoidové vápence tvoří nejnižší člen lochkovského souvrství a jsou na Barrandově skále odkryty jen neúplně. Celý jejich sled je možno v NPP sledovat v Černé rokli. Krinoidové vápence vystupují v severní části Barrandovy skály v jádře šikmé antiklinály. Jsou tu odkryty v neúplné mocnosti asi 3 m. Krinoidové vápence jsou hrubě biodetritické. Na jejich složení se podílí hlavně detrit pelagických krinoidů rodu *Scyphocrinites*.

Ve stejné stratigrafické pozici jako jsou krinoidové vápence, tedy na bázi lochkovského souvrství, vystupuje v jižní části Barrandovy skály masivní lavice vápencové intraformační brekcie, odkrytá v mocnosti 2–3 m. Vápencová základní hmota brekcie obsahuje nepravidelně vtroušené subangulární až polozaohlené úlomky vápence, často ploché, až přes 20 cm velké. Brekcie, kterou lze pokládat za uloženinu bahnotoku resp. úlomkotoku, indikuje podmořský sesuv a dokládá tak nestabilitu mořského dna v časném období lochkovu.

Kosořské vápence zastupují hlavní část lochkovského souvrství na Barrandově skále. Kosořské vápence tvoří faciální přechod mezi radotínskými a kotýskými vápenci. Vyznačují se převahou světlejší šedých, jemně vytríděných biotritických bituminózních vápenců, jejichž texturní znaky jsou analogické radotínským vápencům. Břidličné vložky jsou však podřízené a zbarvení je světlejší. Pro svůj typicky přechodní ráz se však nepovažují za samostatnou facii. Fauna je druhově téměř shodná s radotínskými vápenci, vykazuje pouze úbytek pelagických forem, zvláště graptolitů a některé rozdíly v četnosti výskytu trilobitů. Mocnost kosořských vápenců na Barrandově skále lze jen zhruba odhadnout na 20–25 m. Je to způsobeno silným provrásněním a tím, že skalní stěna protíná vrstvy šikmo.

Kotýské vápence jsou nejméně prozkoumanou jednotkou Barrandovy skály. Příčinou je obtížná přístupnost tohoto členu, který je odkryt jen ve vyšších částech skály. Do kotýských vápenců byla zasazena deska s nápisem BARRANDE. Kotýské vápence jsou převážně světle šedé, bioklastické (krinoidové), sparitické, zřetelně vrstevnaté s charakteristicky nerovnými vrstevními plochami. Obsahují různě zbarvené rohovce, s výjimkou nejvyšších poloh, jejichž povaha se blíží bělavým masivním vápencům koněpruským (facii pragu, která zde není vyvinuta).

Hranice mezi kosořskými a kotýskými vápenci není ostrá, ale jejich rozdílná povaha je dobře patrná na dálku. Hlavním rozlišovacím znakem je nepřítomnost břidličných vložek v kotýských vápencích. Výskyt kotýských vápenců ve vyšší části středního úseku skály je vázán na miniaturní synklinorium. Odkrytou mocnost lze zhruba odhadnout na 10 m, avšak následkem provrásnění zaujímají kotýské vápence na výšku až 20 m.

Vrásy nejsou po délce Barrandovy skály (přes 200 m) rozloženy rovnoměrně. Jižní část skály odkrývá vrstvy monoklinálně ukloněné 50–60° k severozápadu. Následující úsek odkrývá velkou, mírně překocenou antiklinálu, jejíž osa se noří pod úhlem 25–30° k západojihozápadu. Následuje nejsilněji zvrásněná část skály v délce asi 60 m, kde jsou v nadloží kosořských vápenců vápence kotýské. Vrásové osy se zde noří pod úhly 35–55° k západojihozápadu až západu.

Už Jan Krejčí (1877) upozornil na to, že „vápeneček ten, zohýbaný v nejpodivnější okliky, leží mezi vrstvami vápence s plochami rovnými“, a zobrazil tento jev způsobem, který platí v principu dodnes. V současné době převažuje názor, že vrásky na Barrandově skále jsou příkladem disharmonického zvrásnění, vzniklého vlivem různé odolnosti vrstev vůči horotvornému tlaku při variské orogenezi. Existuje však i teorie, že Barrandova skála je ukázkou synsedimentárního zvrásnění, které proběhlo mimo tektogenezi vlivem nestability mořského dna (např. Röhlich 2010).

Viz dílčí plocha 4 v příloze M 5.

Lom Pod terasami severně od Barrandovy skály

V jižní části zarostlých lomů, v těsném sousedství s Barrandovou skálou, je odkryta nejnižší část pražského souvrství, kterou tvoří poněkud netypicky vyvinuté slivenecké vápence v mocnosti 6–8 m a jejich přechod do dvorecko-prokopských vápenců. Slivenecké vápence jsou tu narůžovělé, světlé a šedožluté lavicovité vápence krinoidové, ve spodních polohách s dolomitickými partiemi. Směrem do nadloží přibývá ve vápencích kalové složky, ubývá krinoidových článků a vápence jsou zřetelně zvrstvené. Barva těchto přechodních vrstev je většinou šedá, jen místy s narůžovělými skvrnami. Litologicky jde o pozvolný vertikální přechod z vápenců sliveneckých do vápenců typu dvoreckého a lze je nejspíše přiřadit k facii vápenců loděnických. Ve faciálním vývoji nejnižší části pragu na Barrandovských skalách, stejně jako ve většině pražské pánve, se projevuje změlčení způsobené tzv. lochkovskopražským hraničním eventem.

Viz dílčí plocha 3 v příloze M 5.

Skalní defilé severně od Barrandovy skály k lomu U kapličky

tvorí umělé výchozy v bývalých lomech Pod terasami severně od Barrandovy skály včetně lomu U kapličky. Je zde odkryt souvislý profil pražským souvrstvím. Toto jedinečné defilé bohužel v průběhu let zakryl les tvořený převážně invazivními dřevinami, především akátem, používaným na přelomu 19. a 20. století k zalesňování příkrých svahů v pražském okolí. Většinu pražského souvrství tu tvoří šedé, velmi jemnozrné (mikritové) vápence dvorecko-prokopské, charakteristické hlíznatou texturou. Zkameněliny v nich obvykle nejsou hojné (dominují phacopidní trilobiti s druhem *Reedops cephalotes*, dále velcí dalmanitidní trilobiti rodů *Odontochile* a *Zlichovaspis* apod.). Na lomných plochách jsou často patrné tmavší výplně rozvětvených průlezných chodbiček červů nebo podobných organismů, zvané chondrity. Tento typ ichnofosilií patří do skupiny zvané *Fodichnia*, tj. stop po organismech hledajících potravu pod povrchem sedimentů, a je v mikritových vápencích středočeského devonu celkem běžný. V nejvyšších polohách pražského souvrství se kromě toho vyskytuje složitěji utvářený typ ichnofosilií rodu *Zoophycos*.

Viz dílčí plocha 8 v příloze M 5.

Lom U kapličky

je opuštěný vápencový lom s barokní kapličkou, podle které je tato významná lokalita pojmenována. Kaplička byla postavena v roce 1742 francouzskými vojsky při obléhání Prahy jako prachárna. Později sloužila dělníkům v lomech jako skladiště materiálu. Na kapličku byla upravena až v roce 1847 po neštěstí v lomu dcerou majitele lomů Marií Hergetovou. Kaplička je zasvěcena Panně Marii Bolestné.

Téměř celý lom je založen v šedých, velmi jemnozrných (mikritových) vápencích dvorecko-prokopských (spodní devon, stupeň prag), s charakteristickou hlíznatou texturou. Nad dvorecko-prokopskými vápenci vystupují v nejvyšší části severní stěny lomu spodní polohy zlíčovského souvrství zastoupené korálovým obzorem od Kapličky. Na severním okraji lomu se nachází větší výklenek připomínající jeskyni. Jde však o dutinu vzniklou uměle činností paleontologů. Dobývaly se zde žlutavě zvětralé rozpadavé partie (tzv. bílé vrstvy) nejspodnější brekciové lavice korálového obzoru od Kapličky. Bílé vrstvy vznikly hloubkovým zvětráváním vápenců. Tyto polohy poskytly zvláště ve 20. a 30. letech 20. století mimořádně bohatou faunu, čítající přes 200 druhů zkamenělin, získanou převážně plavením na sítěch. Při těchto sběrech vynikl soukromý sběratel ing. František Hanuš, jehož sbírka je uložena v Národním muzeu v Praze. Podobný navětralý vápenec byl vytěžen pracovníky Českého geologického ústavu v Praze pro výzkumné účely z menší krasové dutiny jižněji a výše ve stěně lomu v roce 1966.

Viz dílčí plocha 2 v příloze M 5.

Hranice prag/zlíchov

Rozhraní mezi zlíčovským a pražským souvrstvím a zároveň hranice mezi stupni zlíchovem a pragem, se nachází v zářezu staré zbraslavské silnice, dnes Zbraslavské ulice, 95 m severoseverovýchodně od kapličky. Odkryv slouží jako mezinárodně uznaný stratotyp rozhraní obou stupňů, z nichž prag má celosvětovou platnost, kdežto zlíchov se uplatňuje v oblasti tzv. českého vývoje, popř. jako regionální podstupeň odpovídající spodnímu emsu. Nejvyšší prag je zde tvořen deskovitými šedými dvorecko-prokopskými vápenci (spodní devon, stupeň prag) s vložkami vápnitých břidlic a s nedokonale vyvinutými rohovci.

Na ně ostře nasedají bazální bioklastické polohy tmavě šedých zlíčovských vápenců (spodní devon, stupeň zlíchov) s hojnými černými rohovci. Jde o tzv. korálový obzor od Kapličky. Nejnížší poloha zlíčovských vápenců je porušena podmořskými skluzy, které vznikly v ještě nezpevněném materiálu. Tyto skluzové deformace byly erozivně zarovnaný bází nadložní lavice intraformační brekcie. Tento projev erozivní síly bahnotoku svědčí o

jeho velké hustotě a rychlosti. Lokalita je názornou ukázkou skluzových textur spojených s bazálním zlíčovským eventem.

Viz dílčí plocha 2 v příloze M 5.

Korálový obzor od Kapličky

Korálový obzor od Kapličky tvoří bázi zlíčovského souvrství v jihovýchodním křídle Barrandienu. Polohu lavicovitých vápenců s množstvím zkamenělin v roce 1917 popsal již jako student Radim Kettner, pozdější významný geolog, univerzitní profesor a akademik. Mezi odborníky se proto vžil název „Kettnerův korálový obzor u Kapličky“, zvaný dnes „korálový obzor od Kapličky“.

Korálový obzor od Kapličky tvoří několik lavic mocných až 8 m nevytříděných, hrubě biodetritických, šedých bituminózních vápenců a intraformačních brekcií s chaoticky uloženými klasty různých typů biodetritických a mikritových vápenců, tmavých rohovců a s redeponovanými zbytky korálové a jiné bentózní fauny. Hrubě detritické lavice bývají oddělovány polohami deskovitých bituminózních sparitických nebo mikritových vápenců a častým gradačním zvrstvením, laminací a synsedimentárními skluzovými deformacemi, které lze mnohdy zjistit i uvnitř klastických lavic.

Korálový obzor od Kapličky dokládá výrazné změlnění moře na začátku stupně zlíchovu. Tato událost byla označena jako bazální zlíčovský event. Výskyt intraformačních brekcií uvnitř sledu sedimentů poměrně klidného, hlubšího prostředí, ohlašuje změnu sedimentačních poměrů. Materiál intraformačních brekcií má původ hlavně v sedimentačním prostoru, v němž se uložily. To předpokládá jednak zpevnění části sedimentů v tomto prostoru, jednak jejich vystavení erozi. Nemuselo dojít k vymoření, stačilo, aby se sediment dostal např. do dosahu bouřkových vln. Transport materiálu brekcií probíhal zřejmě v podobě bahnotoků, resp. úlomkotoků, jak jsou v případě převahy úlomkovitého materiálu nazývány. Tento způsob přemísťování materiálu je velmi rychlý, v podstatě katastrofický.

Korálový obzor od Kapličky má mocnost 40 m a je vyvinut v podobě pěti lavic hruběji bioklastických vápenců a vápencových brekcií s množstvím více či méně zaoblených úlomků vápenců a zbytků mořské fauny, zejména lilijic, mechovek, korálů, stromatopor, ramenonožců aj. Korálová drť a druhotně uložené zbytky schránek a koster tvoří neobyčejně rozmanitou a druhově bohatou faunu původního útesu a útesových svahů. Složení fauny korálového obzoru od Kapličky a její převážně úlomkovité zachování svědčí o tom, že jde o přemístěné části bioklastického lemu (periferie útesu), který obklopoval jádro útesu. Tento bioklastický lem sem byl přemístěn mořskými proudy a skluzy. Původní útes se však nezachoval, byl následkem pozdější (povariské) eroze denudován. Korálový útes vzniklý na počátku stupně zlíchovu se zřejmě vytvořil v dosahu několika kilometrů na severovýchod od lomu U kapličky.

Viz dílčí plocha 7 v příloze M 5.

Zlíčovské vápence

V nadloží korálového obzoru od Kapličky se nacházejí zlíčovské vápence (spodní devon, stupeň zlíchov) v jejich obvyklém vývoji. Výchozy zlíčovských vápenců jsou v zářezu staré zbraslavské silnice, dnes Zbraslavské ulice, v nejsevernější části NPP, v podstatě pod Barrandovským mostem a severně od NPP, v její těsné blízkosti. Jde o facií šedých až tmavě šedých jemně vytříděných biodetritických až mikritových vápenců s uzlovitým povrchem vrstevních ploch, popř. s náznaky hlíznaté textury. Obsahují hojné černé rohovce v nepravidelných shlucích, které vznikly při diagenězi nahloubčením oxidu křemičitého pocházejícího hlavně z jehlic křemičitých hub (silicispongií), případně i ze schránek radiolárií. Uložení vrstev je klidné, monoklinální. Zlíčovské vápence tvoří nejmladší horniny v NPP.

Viz dílčí plocha 1 v příloze M 5.

2.4.3 Základní údaje o nelesních pozemcích

Popis se týká jak severních částí NPP a jejího ochranného pásma, ležících mimo lesní půdu, tak i jižní části s důrazem na nelesní biotopy.

NPP Barrandovské skály představuje geomorfologicky značně členité území, jde o skalnatý, velmi strmý svah s jihovýchodní expozicí, jehož přírodní modelace byla značně pozměněna činností člověka.

Velká část území je pokryta ochránářsky nehodnotnou dřevinnou vegetací, především akátu, borovice černé a dále křovin, zahrnující i invazní druhy. Na necelé pětina území (včetně ochranného pásma) se však zachovaly hodnotné fragmenty teplomilných skalních a suchých trávníků. Na vápencových i diabasových skalách se jedná o společenstva s košťavou sivou, svazu *Alyso-Festucion pallentis*, konkrétně asociace *Seselio ossei-Festucetum pallentis*. Na skalních teráskách s kapsami půdy roste pak *Sedo albi-Allietum montani*. Tato společenstva kolonizovala především osluněné stěny vápencových lomů. Na vápencové pohyblivé suti rostou některé druhy charakteristické pro společenstvo svazu *Stipion calamagrostis*, asociace *Galeopsietum angustifoliae*. Ochránářsky nejhodnotnější jsou plochy kavylových trávníků svazu *Festucion valesiaca*. Na hlubší půdě na temenech diabasových skal roste asociace *Koelerio macranthae-Stipetum joannis*, na původním svahu vápencové skály na severním okraji lomu U Kapličky pak asociace *Festuco valesiaca-Stipetum capillatae*. Na méně vyprahlých diabasových skalách je pak přítomná druhově bohatá asociace *Festuco rupicola-Caricetum humilis* s dominantní košťavou nízkou. V nejsevernějším cípu rostou degradované válečkové trávníky svazu *Cirsio-Brachypodion pinnati*, asociace *Scabioso ochroleucae-Brachypodietum pinnati*. Mezi nejvýznamnější druhy cévnatých rostlin patří zářaza alsaská, devaterník šedý a koniklec luční.

Nejrozsáhlejší a nejvýznamnější plochy se skalními a suchými trávníky jsou vyčleněny jako dílčí plochy - viz Tabulka 1 a příloha M 5.

2.5 Zhodnocení výsledků předchozí péče a dosavadních ochránářských zásahů do území a závěry pro další postup

V NPP je největším problémem, že zde došlo k zarůstání většiny plochy území obtížně prostupnou vegetací, zejména akátem, pajasanem a plaménkem plotním. Zbavit vegetace celé skalní defilé je finančně, časově a organizačně náročný úkol. Ochránářské zásahy zaměřené na likvidaci vegetace jsou nejprve prováděny v geologicky nejvzácnějších partiích skalního defilé (Chuchelské růžičky, Vyskočilka, Barrandova skála, lomy Pod terasami, lom U kapličky, hranice prag/zlíchov, zlíchovské souvrství). Sběratelské jámy u Filmařské ulice z poloviny 19. století jsou již zcela zasypány a neuvažuje se o jejich obnovení. Zpřístupnění by si zasloužila Černá rokle, která je nyní zcela neprostupná, zasucená, zarostlá vzrostlými stromy, keři a je zde shora naházena spousta odpadků.

Je třeba dbát na to, aby geologické profily byly očištěny od vegetace a zejména, aby opět nezarostly.

Dosavadní management je příznivý a vhodně prováděný i pro zbytková společenstva teplomilných cévnatých rostlin a zvláště bezobratlých, pro která představovalo historické zalesnění území akátem a borovicí černou velmi nepříznivý až téměř fatální krok. Je však realizován v mnohem menším rozsahu a intenzitě, než je pro zajištění dobré dlouhodobější

perspektivy těchto společenstev potřeba. Do budoucna je tedy nutné komplexnější provádění v rámci rovnoměrnějšího pokrytí ploch celého území NPP.

Ochrannářské a další zásahy v NPP:

1998, 1999 a 2000

Opakované kácení dřevin v lokalitě lom U Kapličky s cílem zviditelnit významný geologický profil. Aplikace Roundupu proti výmladnosti dřevin neměla očekávaný účinek (v roce 1999 byl aplikován postřik na list, v roce 2000 nátěr pařízků). Prostor lomu U Kapličky opět zarůstá výmladky dřevin. Okolí kapličky se udržuje kosením, v kosení je nutno pokračovat. Čištění paty Barrandovy skály – opakuje se zarůstání, zásah opakovat. Kácení dřevin na stepních lokalitách na výchozech diabasů bylo provedeno v roce 1999. Zásah na uvolnění stepních plošek proti zarůstání dřevinami je nezbytné opakovat v intervalu asi 5 let.

2008

Na lokalitě Vyskočilka došlo k velkému zřícení skalních bloků, které zcela zasypalo Zbraslavskou ulici a několikátunové balvany se skutálely až těsně ke kolejišti. Zbraslavská ulice byla na čas uzavřena a Magistrát Hlavního města Prahy učinil zhruba v letech 2008 až 2012 opatření vedoucí ke zmenšení případných neštěstí způsobených řícením skal na poměrně frekventované Zbraslavské ulici, kudy vede cyklostezka.

Magistrát Hlavního města Prahy si nechal vyhotovit hodnocení rizika skalního řícení firmou Geologická v. o. s. (IČO 48119440). Riziko skalního řícení je vysoké. Skály padají zejména na Vyskočilce, Barrandově skále, v lomu pod Terasami a v lomu U kapličky. Ale v podstatě všude. Byla provedena podrobná dokumentace skal, skály se monitorují (např. osazením kontrolních sklíček do puklin), bylo provedeno očišťování skal a řízené uvolňování skalních bloků.

Na úpatí Vyskočilky byl v napadaném navětralém materiálu vykopán velký záchytný příkop, kam by měly dopadat případné zřícené kameny, aby se neskutálely na cestu a na železnici, jako tomu bylo v roce 2008.

Podél defilé Vyskočilka a Barrandovy skály byla u Zbraslavské silnice z obou stran postavena betonová svodidla.

2010

Management v NPP je financovaný z neinvestičních národních dotačních programů Ministerstva životního prostředí, z tzv. plánu péče o krajinu (PPK). Cílem akce PPK 15f/22/10, bylo zachování dobře přístupných geologických profilů v NPP Barrandovské skály (lom U kapličky, Barrandova skála, jižní část lomů Pod terasami). Byla provedena likvidace náletové vegetace Roundupem na skalách v okolí desky BARRANDE. Práce na téměř kolmé skále pomocí horolezecké techniky. Likvidace náletové vegetace Roundupem u hranice prag/zlíchov. Práce prováděla firma Stromecko s. r. o. (IČO 272 49 808).

Paleontolog Jiří Kříž z České geologické služby napsal v roce 2010 dopis adresovaný panu Václavu Havlovi a také jeho advokátovi, panu Jiřímu Podlipskému. Dopis se týkal desky s nápisem BARRANDE, který leží na p. č. 625/1, k. ú. Hlubočepy. Tento pozemek v roce 2010 patřil Václavu Havlovi a jeho bratru Ivanovi. Deska je v neutěšeném stavu a bylo by třeba ji znovu pozlatit. Problém je v tom, že deska asi nepatří nikomu. Spravuje ji zřejmě Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových. Pan Kříž žádal pana Havla, aby si desku vzal do svého vlastnictví, když je na jeho pozemku a staral se o ni. Ani pan Havel, ani jeho advokát se však nikdy neozvali. Deska je proto v neutěšeném stavu nadále, Magistrát Hlavního města Prahy podniká kroky, aby si desku vzal do svého vlastnictví a mohl se o ni starat.

2011

Cílem akce PPK 24d/22/11 bylo zachování dobře přístupných geologických profilů v NPP Barrandovské skály (lom U kapličky, Barrandova skála, Chuchelské růžičky) a udržení pořádku, který zde narušují bezdomovci. Byla provedena likvidace náletové vegetace u desky s nápisem „BARRANDE“ u paty Barrandovy skály, v lomu U kapličky a u Chuchelských růžiček. Vyřezání a následné ošetření Roundupem. Likvidace odpadků po bezdomovcích v jeskyňce ve stěně lomu U kapličky. Práce byla částečně prováděna na téměř kolmé skále. Práce prováděla firma Stromecko s. r. o. (IČO 272 49 808).

2012

Cílem akce PPK 16a/22/12 bylo odstraňování náletových dřevin a odpadků. Opakovaná likvidace náletové vegetace u desky s nápisem „BARRANDE“ u paty Barrandovy skály, v lomu U kapličky a u Chuchelských růžiček. Vyřezání a následné ošetření Roundupem. Práce prováděla firma Stromecko s. r. o. (IČO 272 49 808).

Cílem akce PPK 17a/22/12, byl úklid odpadků po bezdomovcích z nepřístupných míst v lomech s geologickými profily. Práce prováděla firma AQUA BLUES, s. r. o. (IČO 26499576).

Na pozemku p. č. 615/1 v k. ú. Hlubočepy, který leží mimo NPP, ale sousedí s ní v těsné blízkosti ze tří stran, je Na Zbraslavské ulici opuštěná budova, která 19. dubna 2012 vyhořela. Ruina budovy je velmi ohyzdná, kolem je spousta odpadků. Dle databáze ČÚZK je majitelem pozemku Ministerstvo financí ČR.

2013

V rámci smlouvy PPK-30a/22/13 došlo k vyřezání porostu a uvolnění cedulí se státním znakem včetně odvozu a likvidace dřevní hmoty. Vyřezání dřevin u cedule BARRANDE horolezeckou technikou včetně likvidace dřevní hmoty a užití herbicidu. Přesun cedule se státním znakem dále ve směru na Malou Chuchli. Odkrytí profilu se zlíčovskými vápenci v lomu U kapličky u skal s jeskyní s bílými vrstvami v šíři cca 3 m. Užití herbicidu pro potlačení růstu dřevin. Likvidace hmoty. Úklid a odvoz rozptýleného odpadu. Porost pod skalní stěnou za retardéry (odstranění větších dřevin a části popínavých keřů, užití herbicidu pro potlačení růstu dřevin) Chuchelské růžičky – odstranění dřevin, užití herbicidu pro potlačení růstu dřevin. Práce prováděl Ing. Ivo Peřina (IČO 63663546).

V lomu U kapličky je mříží zabezpečen vchod do kapličky (p. č. 617, k. ú. Hlubočepy), takže je zabráněno bezdomovcům zde pobývat. Dle databáze ČÚZK je majitelem pozemku Ministerstvo financí ČR.

Na pozemku v okolí kapličky (p. č. 616, k. ú. Hlubočepy) je sečena tráva a je zde udržován pořádek. Dle databáze ČÚZK je majitelem pozemku Ministerstvo financí ČR. Ovšem pozemek byl ohraničen páskou a cedulemi „soukromý pozemek“. Páska i cedule již zmizely.

2014

V rámci smlouvy PPK-30a/22/14 došlo k odstranění náletových dřevin vyřezáním a užitím herbicidu pro potlačení růstu pod Barrandovským mostem, v lomu U kapličky a pod Barrandovou skálou za retardéry. Vyřezání porostu a uvolnění cedulí se státním znakem. Odvoz a likvidace dřevní hmoty. Vybudování schůdků (nášlapné kameny) k jeskyni s bílými vrstvami. Úklid a odvoz rozptýleného odpadu v místech provádění managementových prací. Práce prováděl Ing. Ivo Peřina (IČO 63663546).

Magistrát Hlavního města Prahy vyčistil výchoz s Chuchelskými růžičkami v souvislosti s otevřením nové naučné stezky Barrandovské skály.

V lomu Pod terasami, zejména v části s bývalým bazénem, prováděl zhruba v letech 2008-2014 nesystematicky managementové práce (vyřezávání akátů) pan Jiří Fábera, který měl od pana Ivana Havla (dle databáze ČÚZK je majitelkou pozemku paní Dagmar Havlová, manželka Ivana Havla) pronajatý pozemek p. č. 631, k. ú. Hlubočepy, v ochranném pásmu NPP, na dně lomu. Pan Fábera si zde zřídil stánek s občerstvením pro cyklisty projíždějící po cyklostezce Zbraslavskou ulicí. Další osud stánku se bude odvíjet od toho, zda dojde k prodloužení pronájmu pozemku.

2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize

Při odstraňování stromů a keřů z geologických útvarů nesmí dojít k plošné aplikaci herbicidu, která by poškodila suché a skalní travníky.

3. Plán zásahů a opatření

3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ

3.1.1 Rámcové zásady péče o území nebo zásady jeho jiného využívání

a) péče o lesy

Ve skladbě dřevin převládá akát. Jakákoli umělá přeměna druhové skladby v extrémně exponované lokalitě by byla neúměrně nákladná a její případný výsledek problematický, proto se navrhuje ponechat současné porosty dřevin bez lesnického zásahu. Lze počítat i s možností, že procesem přirozené sukcese se v lesním porostu postupně více prosadí přimíšené domácí dřeviny. Při obnovách porostů je nutno počítat s omezením akátu za použití arboricidních přípravků selektivním postřikem na list nebo (u větších stromů) za použití kroužkování, čímž dojde k oslabení ošetřených stromů, které lze do budoucna odstraňovat s nižší pravděpodobností regenerace akátu z kořenů.

Les v ZCHÚ může být ponechán bez zásahu, případně složení dřevin se bude upravovat směrem k přirozené dřevinné skladbě.

(HS) Číslo směrnice	Kategorie lesa	Soubory lesních typů			
01	lesy zvláštního určení	1Z			
Cílová druhová skladba dřevin (%) při obnově lesa					
základní		meliorační a zpevňující		ostatní	
DBZ 4-9, BO+2, BK 0-3, HB 0-3, LP)+1, BŘ+2, (JR, BŘK, MK, BB)+		všechny dřeviny PDS mimo BO		BO	
Porostní typ A					
akát					
Základní rozhodnutí					
Obmýtl	Obnovní doba				
100-f	30-∞				
Hospodářský způsob					
násečný,					
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty					
postupná eliminace akátu a podpora dřevin přirozené druhové skladby					
Způsob obnovy a obnovní postup: jednotlivý výběr, sadba jamková s krytokořennými sazenicemi, uvolňování nárostu					
podsadbami měnit na cílovou druhovou skladbu (např. LP, BB, JS); před těžbou AK oslabit kroužkováním, likvidovat AK výmladky					

Péče o nálety, nárosty a kultury: doba zajištění kultur 15 let		
eliminace výmladků AK, v případě výsadeb vytvářet ve vhodných místech husté bioskupiny,		
Výchova porostů		
neutrální/úrovňové zásahy s kombinovaným výběrem		
Opatření ochrany lesa: Porosty jsou značně ohrožené erozí		
omezeně možno použít arboricidy pro eliminaci výmladků AK		
Provádění nahodilých těžeb		
Doporučené technologie		
Dbát na ochranu půdy, přibližovací linie trasovat šikmo na vrstevnice		
Poznámka		
Na vhodných místech ponechání přestárých skupin stromů pro zlepšení vertikální struktury porostů a jejich přírodě bližšího vzhledu		

b) péče o nelesní pozemky

Na dílčích plochách je třeba odstraňovat dřeviny kromě drobných keříčků devaterníků, mateřídoušek apod. a pást. Vzhledem k velmi náročnému terénu jsou pro pastvu vhodné kozy, možná i ovce.

V celém území NPP včetně ochranného pásma je třeba likvidovat nepůvodní rostliny.

Rámcové směrnice péče o nelesní plochy

Typ managementu	likvidace dřevin
Vhodný interval	každoročně
Minimální interval	alespoň jednou za tři roky
Prac. Nástroj / hosp. zvíře	křovinořez, pila
Kalendář pro management	srpen, září
Upřesňující podmínky	ošetření výmladků a pařezků herbicidem, likvidace biomasy

Typ managementu	pastva
Vhodný interval	každoročně
Minimální interval	alespoň jednou za tři roky
Prac. Nástroj / hosp. zvíře	koza (ovce)
Kalendář pro management	duben, květen, září, říjen
Upřesňující podmínky	

Typ managementu	likvidace náletové vegetace
Vhodný interval	každoročně
Minimální interval	alespoň jednou za tři roky
Prac. Nástroj / hosp. zvíře	křovinořez, pila
Kalendář pro management	srpen, září
Upřesňující podmínky	ošetření výmladků a pařezků herbicidem, likvidace biomasy

Typ managementu	kosení
Vhodný interval	každoročně
Minimální interval	každoročně
Prac. Nástroj / hosp. zvíře	kosa, srp, křovinořez
Kalendář pro management	do první poloviny května nebo od druhé poloviny srpna
Upřesňující podmínky	mozaikovitě, vždy 1/3 dílčí plochy neposečená

Na nelesních pozemcích s geologickými lokalitami je třeba provádět likvidaci náletů dřevin a udržovat výchozy bez keřové a stromové vegetace.

c) péče o rostliny

Péče o rostliny vychází jednak z péče o suché a skalní trávníky (vyřezávání dřevin, pastva), jednak z celoplošné likvidace nepůvodních a expanzivních druhů rostlin (akátu, pajasanu, mahonie, borovice černé, plaménku plotního a dalších).

d) péče o živočichy

Z hlediska bezobratlých jsou vhodné a žádoucí managementové zásahy, které celkově podporují teplomilná společenstva bezlesí – vyřezávání náletových dřevin (aktuálně zde hlavně jasan, akát, trnka, šípek), mozaikovitě kosení a odstraňování biomasy, v ideálním případě řízená pastva (kozy, ovce). V tomto smyslu hovoří např. i výstupy aktuálního arachnologického průzkumu lokality, v jehož závěru je doporučeno pravidelné odstraňování dřevin, pastva nebo alespoň vysekávání. Při uvedených zásazích je potřeba dbát na celkovou mozaikovitost – ponechávat solitérní keře (např. hlohy) a dílčí plochy s porosty nektaronosných nebo potenciálních živých rostlin významných druhů.

e) péče o útvary neživé přírody

Práce musí směřovat k zajištění hlavního předmětu ochrany – významných geologických, stratigrafických a paleontologických lokalit. Občasnými zásahy udržovat geologicky významné profily bez vysoké a sekundární vegetace.

f) zásady jiných způsobů využívání území

Bez návrhu.

3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území

a) rostliny

Na celém území NPP včetně ochranného pásma je třeba likvidovat nepůvodní a expanzivních druhů rostlin (akát, pajasan, mahonie, borovice černá, plamének plotní a další). Především na dílčích plochách je třeba vyřezávat dřeviny a pást suché a skalní trávníky. Na stěnách lomů Pod Terasami a U Kapličky je třeba provádět odstraňování stínících dřevin (viz dílčí plocha 8 v příloze M 5)

b) živočichové

Je bezpodmínečně nutné zamezit dalšímu zmenšování plochy a fragmentaci bezlesí. Je potřeba udržovat nejen stávající zbytkové plochy, ale také postupně obnovit jejich propojení formou koridorů bez dřevinné vegetace (např. v rámci plochy 11 nebo mezi plochami 10 a 11).

c) útvary neživé přírody

Hlavním cílem managementových prací v NPP je zachování dobře přístupných významných geologických profilů. Je třeba dbát na to, aby profily byly zbaveny vegetace a zejména, aby opět nezarostly.

- Chuchelské růžičky

Náletovými dřevinami zarůstá jak samotný odkryv, tak přístupová cesta k němu od Zbraslavské ulice po patu skalního svahu. Náletové dřeviny je třeba likvidovat a dbát na to, aby profil nezarostl. Perioda minimálně 5 let.

Chuchelské růžičky jsou také zasucovány zvětralinami, které sem padají shora z prudkého svahu. Je třeba dbát na to, aby nebyly růžičky zasypány. Odstraňování zvětralin dle potřeby, minimálně jednou za pět let.

Viz dílčí plocha 6 v příloze M 5.

- Vyskočilka

Prudké svahy skalního defilé na Vyskočilce zarůstají náletovou vegetací jen málo. Výchozy graptolitových břidlic jsou drolivé, a proto je na úpatí skal hojná suť z těchto drobně rozpadavých břidlic. Výchozy diabasů jsou místy čerstvé díky poměrně častému řízení skal. Management v podobě likvidace náletových dřevin na geologickém profilu dosud nebyl prováděn.

Je třeba dbát na to, aby profil nezačal zarůstat náletovými dřevinami. Odstraňování náletové vegetace dle potřeby, minimálně jednou za deset let.

Viz sv. část dílčí plochy 9 v příloze M 5.

- Barrandova skála

Tvoří ústřední, světově proslulý geologický profil skalního defilé v NPP, a proto je třeba ji udržovat ve vzorném pořádku. Zejména je třeba likvidovat všude náletovou vegetaci. Ta se hojně vyskytuje u paty skal mezi skalním defilé a betonovými svodidly, od převisu s intraformačními brekciemi přes hlavní defilé s deskou s nápisem BARRANDE až po severovýchodní ukončení. Je třeba zlikvidovat popínavé rostliny (plamének), které se pnou po skále. Je třeba zlikvidovat náletové dřeviny a keře u desky s nápisem BARRANDE. Je třeba uvést do původního stavu tuto desku. Viz kapitola 2.5, rok 2010. Je třeba monitorovat

řícení skal. Viz kapitola 2.5, rok 2008. Managementové práce na téměř svislé skále se provádějí pomocí horolezecké techniky. Kromě vyřezání dřevin a křovin je třeba aplikovat herbicidy a zlikvidovat dřevní hmotu. Úklid a odvoz rozptýleného odpadu v místech provádění managementových prací. Perioda minimálně 3 roky.
Viz střední část dílčí plochy 4 v příloze M 5.

- lomy Pod terasami

V jižní části zarostlých lomů, v těsném sousedství s Barrandovou skálou, je paleontologické naleziště zejména ve sliveneckých vápencích. V roce 2010 byl lom zbaven velkých stromů a tím prosvětlen. Zcela zbavovat tuto část lomu dřevin není žádoucí. Lokalitu je třeba sledovat, zda nezarůstá příliš a v případě potřeby zasáhnout. Odstraňování náletové vegetace dle potřeby, minimálně jednou za sedm let.

Severní část lomu Pod terasami v úseku u bývalého bazénu je na prudkých svazích zarostlá dřevinami a křovinami, ale jsou zde také odkryté výchozy hornin. Vzhledem k tomu, že tato část skalního defilé není geologicky příliš významná, tvoří ji v pražské pánvi zcela běžné dvorecko prokopské vápence, není třeba zde udržovat management příliš intenzivně. Odstraňování případné náletové vegetace z velkých odkryvů dle potřeby, minimálně jednou za deset let. Odklizení biomasy. Úklid a odvoz rozptýleného odpadu v místech provádění managementových prací.

Viz dílčí plocha 3 v příloze M 5.

- lom U kapličky

Náletovou vegetaci je třeba likvidovat zejména v severní části lomu, kde je korálový obzor od Kapličky, v prostoru u dutiny s bílými vrstvy a pokračovat od stěny lomu na východ, směrem ke Zbraslavské ulici.

Náletovou vegetaci je třeba likvidovat u celé severozápadní stěny lomu a na dně lomu v zářezu východně od kapličky. Zde všude jsou výchozy dvorecko prokopských vápenců. Odklizení biomasy. Úklid a odvoz rozptýleného odpadu v místech provádění managementových prací. Perioda minimálně 3 roky.

Viz dílčí plocha 2 v příloze M 5.

- hranice prag/zlíchov

Hranice leží v těsné blízkosti Zbraslavské ulice. Profil samotný dosud nezarůstá vegetací. Ta je v malé míře pouze u paty skály. Je třeba dbát na to, aby profil nezačal zarůstat náletovými dřevinami. Odstraňování náletové vegetace dle potřeby, minimálně jednou za deset let.

Viz sv. část dílčí plochy 2 v příloze M 5.

- korálový obzor od Kapličky a zlíchovské souvrství

Patá skalního defilé a místy i samotné skalní výchozy, v nejsevernější části NPP, podél Zbraslavské ulice, zarůstají náletovými dřevinami. Je třeba je likvidovat vyřezáním a užitím herbicidu. Odklizení biomasy. Perioda minimálně 3 roky.

Viz dílčí plochy 1 a 7 v příloze M 5.

- Černá rokle

V Černé rokli je opěrný profil ke stratotypu hranice silur/devon. Je však prakticky nedostupný vzhledem k neproniknutelně zarostlému lomu náletovými dřevinami a křovinami. Lom je silně zasucen. Jsou zde odpadky. Černou rokli je třeba vyřezat, alespoň podél skalních stěn. Biomasu je třeba odklidit. Je třeba provést úklid a odvoz rozptýleného odpadu v místech provádění managementových prací. Jde o dlouhodobý náročný úkol. Každoročně bude třeba provést alespoň část managementových prací.

Viz dílčí plocha 5 v příloze M 5.

- Sběratelské jámy u Filmařské ulice

Sběratelské jámy v kopaninském souvrství z poloviny 19. století, jsou nyní již zcela zasypané, zaniklé a nebudou se v rámci managementu udržovat. Jde o zakonzervovanou lokalitu, kterou je třeba chránit před zavezením skládkami či před zastavěním.

3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností

Na dílčí ploše č. 12 (viz kapitola 2.4 a příloha M5) je významné bezlesí, které je třeba udržovat cílenými zásahy uvedenými v tabulce T1.

3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu

Území NPP je dostatečně vyznačeno celkem osmi stojany s cedulemi. Stojany jsou umístěny:

- Dole u schodů k Barrandovským terasám. Dřevěný stojan s dvěma cedulemi (1-státní znak a nápis „Národní přírodní památka“, 2-infotabule NPP Barrandovské skály byla nainstalována 21. 4. 2012).
- U Kapličky, kovový stojan a kovová cedule (státní znak a nápis „Národní přírodní památka“).
- U vyhořelého domu. Kovový stojan a kovová cedule (státní znak a nápis „Národní přírodní památka“).
- U Černé rokle. Kovový stojan a kovová cedule (státní znak a nápis „Národní přírodní památka“). Cedule je celá světle zeleně posprejovaná a nejde to smýt. Je nutná výměna cedule.
- V blízkosti Chuchelských růžiček. Kovový stojan a kovová cedule (státní znak a nápis „Národní přírodní památka“).
- V ulici „V lázních“. Kovový stojan a kovová cedule (státní znak a nápis „Národní přírodní památka“).
- V ulici „K Barrandovu“, nad skalami. Dřevěný stojan s dvěma cedulemi (1-státní znak a nápis „Národní přírodní památka“, 2-infotabule NPP Barrandovské skály). Cedule byla nainstalována 21. 4. 2012.
- Nad schody k Barrandovským terasám u vyhlídky na kapličku. Dřevěný stojan a kovová cedule (státní znak a nápis „Národní přírodní památka“).

Pruhové značení je naprosto nedostatečné a je třeba ho obnovit. Na jihovýchodní hranici NPP se ojediněle vyskytuje zcela vybledlé pruhové značení na stromech na úpatí skal ve Zbraslavské ulici a u cesty z Malé Chuchle k lázeňskému prameni. Kůly, které zde dříve označovaly hranici NPP, již neexistují. Pruhové značení na severozápadní hranici NPP není dobře identifikovatelné. Nachází se hlavně na skalních hranách nad strmými skálami bez přístupových cest v zarostlém neschůdném terénu.

3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území

Bez návrhu.

3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností

Veřejnost skalnaté, strmé a zarostlé území NPP k rekreaci a sportu přímo nevyužívá. Jediná cesta podél úpatí skalního defilé vede v těsné blízkosti NPP po Zbraslavské ulici. Tudy jezdí cyklisté a chodí pěší turisté. Regulace není třeba.

Neprostopné porosty přímo na území NPP je vhodným úkrytem pro bezdomovce, kteří zde dlouhodobě sídlí na různých obtížně přístupných místech na zarostlých strmých svazích, a to ve srubu, ve stanech, pod skalním převisem, v dutinách apod. Bezdomovci sice předmět ochrany, geologické profily, přímo nenarušují, ale území NPP znečišťují množstvím odpadků, výkaly, ohništi, brlohy apod.

Navrhované zásahy:

- průběžně obnovovat pořádek (úklid odpadků)
- kontrolovat oblast stráží přírody a Policií ČR

3.6 Návrhy na vzdělávací využití území

Území je zpřístupněno a studijně využíváno při úpatí svahů na Zbraslavské ulici. Jinak je území velmi obtížně přístupné.

Barrandova skála s pamětní deskou, je klasickou geologickou lokalitou, kterou navštěvují geologové z celého světa. Projevují tak poctu geniálnímu francouzskému vědci, Joachimovi Barrandovi (1799-1883), který se zabýval paleontologickým výzkumem Středních Čech.

V roce 2012 se například v Praze konala prestižní 5. světová konference věnovaná trilobitům (The 5th Conference on Trilobites and their relatives). Zúčastnilo se jí kolem sedmdesáti účastníků z dvaadvaceti států celého světa. Na programu konference byla také prohlídka Barrandovy skály, a to z parníku. Šlo o napodobení slavnostního aktu z roku 1884, kdy byla Barrandovi na Barrandově skále odhalena pamětní deska, což sledovali vědci a honorace té doby také z paluby parníku.

Skalní výchozy v NPP jsou cílem odborných geologických, paleontologických a stratigrafických exkurzí pro zahraniční i domácí vědce.

Barrandovu skálu a další skalní defilé v NPP navštěvuje školní mládež a studenti středních a vysokých škol, zejména z Prahy, v rámci školní výuky.

Lesy Hlavního města Prahy umístily na Zbraslavské ulici dvě velké informační tabule. Kdy přesně, to není známo, neboť na nich nebylo uvedeno datum. Jako první zmizela, přesně neznámo kdy, tabule poblíž Barrandovského mostu. Tabule na konci obce Malá Chuchle zmizela určitě v roce 2011. Byla celá posprejovaná. Obě dřevěné nohy stojanu byly uhnílé, takže stojan spadl, nějakou dobu ležel u silnice, a pak zmizel.

V roce 2012 umístila Správa CHKO Český kras na stojany dvě informační tabule formátu A3 se základními údaji o NPP.

V letech 1997-8 byla vybudována naučná stezka Barrandovské skály-Chuchelský háj, vedoucí přes NPP Barrandovské skály, PR Chuchelský háj a PR Homolka se 14 zastaveními v délce 6 km. Tato naučná stezka byla vandaly z velké části zničena. Nyní již neexistuje.

V roce 2014 byla v NPP otevřena Magistrátem Hlavního města Prahy nová naučná stezka, která nahradila dřívější z let 1997-1998. Stezka má deset zastavení a vede Zbraslavskou ulicí podél skalního defilé Barrandovských skal až k Branickému mostu. Autorem textu je významný geolog RNDr. Jiří Kříž, CSc. Ihned po otevření došlo k poničení tabulí (posprejování) a dřevěných stojanů (ulomené stříšky) vandaly.

Agentura ochrany přírody a krajiny ČR připravila v roce 2014 projekt návštěvnická infrastruktura, v rámci kterého byly v NPP nainstalovány velké a malé informační panely.

Grafická úprava cedulí je jednotná pro všechna chráněná území v péči AOPK ČR v České republice.

Česká geologická služba by měla obnovovat číslování geologických vrstev v profilech.

3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území

Vzhledem k občasnému řízení skal je třeba dlouhodobě sledovat jejich statiku a navrhovat, případně realizovat patřičná opatření.

V letech 2011-2014 proběhly na území NPP v rámci implementace soustavy Natura 2000 inventarizační průzkumy těchto skupin: houby, lišejníky, cévnaté rostliny (druhy a vegetace), pavouci, plazi. Z hlediska bezobratlých není aktuálně potřeba zadávat žádný cílený inventarizační průzkum, neboť stávající ochranu společenstev lze dostatečně podložit deštníkovými druhy, jejichž aktuální stav a výskyt v území je znám (pavouci, denní motýli). Dobrovolné aktivity specialistů na málo prozkoumané skupiny v rámci NPP (např. ploštice, dvoukřídlí, blanokřídlí atd.) jsou ale jako příspěvek k dalšímu poznání lokality vítány, stejně jako bude vhodné pokračovat v pravidelném monitoringu vybraných indikátorových skupin (např. denní motýli, střevlíkovití brouci aj.).

4. Závěrečné údaje

4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů prací)

Druh zásahu (práce) a odhad množství (např. plochy)	Orientační náklady za rok (Kč)	Orientační náklady za období platnosti plánu péče (Kč)
Opakované zásahy		
Chuchelské růžičky. Celková likvidace náletové vegetace vyřezáním a aplikací herbicidů. Odklizení biomasy. Odklizení napadané suti na výchoz. Perioda min. 1x/5 let. Rozloha 0,04 ha. Viz plocha 6 v příloze M 5.	5 000	10 000
Vyskočilka, geologický výchoz. Celková likvidace náletové vegetace vyřezáním a aplikací herbicidů. Odklizení biomasy. Perioda min. 1x/10 let. Rozloha 0,3 ha. Viz sv. část plochy 9 v příloze M 5.	15 000	15 000
Vyskočilka, stepní vegetace. Řízená pastva a likvidace náletové vegetace. Každoročně. Rozloha 0,46 ha. Viz plocha 9 v příloze M 5.	10 000	100 000
Barrandova skála. Celková likvidace náletové vegetace vyřezáním a aplikací herbicidů. Odklizení biomasy. Perioda min. 1x/3 roky. Rozloha 0,14 ha. Viz plocha 4 v příloze M 5.	15 000	45 000
Lomy Pod terasami. Celková likvidace náletové vegetace vyřezáním a aplikací herbicidů. Odklizení biomasy. Perioda min. 1x/7 let. Rozloha 0,65 ha. Viz plocha 3 v příloze M 5.	10 000	20 000
Lom U kapličky. Celková likvidace náletové vegetace vyřezáním a aplikací herbicidů. Odklizení biomasy. Perioda min. 1x/3 roky. Rozloha 0,49 ha. Viz plocha 2 v příloze M 5.	5 000	15 000
Stěny lomů Pod Terasami a U Kapličky. Likvidace stínících dřevin vyřezáním a aplikací herbicidů. Odklizení biomasy. Každoročně. Rozloha 0,53 ha. Viz plocha 8 v příloze M 5.	5 000	50 000
Hranice prag/zlíchov. Celková likvidace náletové vegetace vyřezáním a aplikací herbicidů. Odklizení biomasy. Perioda min. 1x/10 let. Rozloha 0,006 ha. Viz plocha 2 v příloze M 5.	5 000	5 000
Korálový obzor od kapličky a zlíchovské souvrství. Celková likvidace náletové vegetace vyřezáním a aplikací herbicidů. Odklizení biomasy. Perioda min. 1x/3 roky. Rozloha 0,045 ha. Viz plochy 1 a 7 v příloze M 5.	3 000	9 000
Stepní trávníky. Řízená pastva. Každoročně. Rozloha 0,07 ha. Viz plocha 7 v příloze M 5.	1 500	15 000
Černá rokle. Celková likvidace náletové vegetace vyřezáním a aplikací herbicidů. Odklizení biomasy. Každoročně poměrná část plochy. Rozloha 0,01 ha. Viz plocha 5 v příloze M 5.	5 000	50 000
Stepní vegetace. Celková likvidace náletové vegetace vyřezáním a aplikací herbicidů. Odklizení biomasy. Řízená pastva. Každoročně. Rozloha 0,51 ha. Viz plochy 10 a 11 v příloze M 5.	12 000	120 000
Stepní vegetace. Celková likvidace stínící vegetace vyřezáním a aplikací herbicidů. Odklizení biomasy. Každoročně. Rozloha 0,12 ha. Viz plocha 12 v příloze M 5.	2 000	20 000

Postupná eliminace invazních dřevin. V lesních porostech postupná eliminace AK a ostatních nepůvodních dřevin, změna druhové skladby k přirozené. Každoročně poměrná část plochy. Rozloha 25,24 ha. Viz plochy 0 v příloze M 5.	5 000	50 000
Údržba pruhového značení. Perioda 10 let.	6 000	6 000
Údržba značení NPP. Perioda 5 let.	2 000	4 000
Údržba informačních tabulí. Perioda 1x/3 roky, případně dle stavu.	2 000	6 000
Úklid a odvoz rozptýleného odpadu. Každoročně.	5 000	50 000
Opakované zásahy celkem (Kč)	113 500	590 000
N á k l a d y c e l k e m (Kč)	113 500	590 000

4.2 Použité podklady a zdroje informací

- Bína J., Demek J. (2012): Z nížin do hor, geomorfologické jednotky České republiky.- Academia, 343 str., Praha.
- Grulich V., 2012: Red List of vascular plants of the Czech Republic: 3rd edition. Preslia, 84: 631–645.
- Cháb J. a kol. (1988): Vysvětlivky k základní geologické mapě ČSSR 1:25 000, 12-421 Praha jih.- Ústř. Úst. Geol., 120 str., Praha.
- Cháb J. a kol. (1990): Základní geologická mapa ČSSR 1:25 000, 12-421 Praha jih.- Ústř. Úst. Geol., Praha.
- Chlupáč I. a kol. (1992): Paleozoikum Barrandienu (kambrium-devon).- Vydavatelství Českého geologického ústavu, 292 str., Praha.
- Chlupáč I. (1999): Vycházky za geologickou minulostí Prahy a okolí.- Academia, 279 str., Praha.
- Kovář R. (2012): Inventarizační průzkum, plazi, NPP Barrandovské skály.- 11 str., MS, Archiv Správy CHKO Český kras.
- Kubíková J. (nedatováno): Barrandovské skály, botanika.- 23 str., MS, Archiv Správy CHKO Český kras.
- Kubíková J. (1978): Geobotanická zhodnocení chráněných území na jihozápadě Prahy – Pod Žvahovem, Barrandovské skály, Chuchelský háj, Chuchelská Homolka.- 4 str., MS, Archiv Správy CHKO Český kras.
- Kubíková J., Šrůtek M. (1983): Ochranářské plány pro chráněná území na lesním hospodářském celku Praha, Praha 5, Barrandovské skály.- 4 str., MS, Archiv Správy CHKO Český kras.
- Kubíková J. a kol. (1987): Botanický průzkum chráněných území vltavského údolí v jižní části Prahy.- Natura Pragensis, str. 5-136, Praha.
- Kubíková J., Ložek V., Špryňar P. a kol., 2005: Praha. In: Mackovčín P. & Sedláček M. (eds): Chráněná území ČR, svazek XII. AOPK ČR a EkoCentrum Brno, Praha, 304 str.
- Kříž J. (1990): Inventarizační průzkum CHPV Barrandovské skály geologie.- 18 str., MS, Archiv Správy CHKO Český kras.
- Kříž J. (1999): Geologické památky Prahy.- Český geologický ústav, 278 str., Praha.
- Kubíková J., Ložek V., Špryňar P. a kol. (2005): Praha. In: Mackovčín P. a Sedláček M. (eds): Chráněná území ČR, svazek XII. - AOPK ČR a EkoCentrum Brno, 304 str., Praha.
- Lounek O. (1988): Zpracování první etapy inventarizačního průzkumu lepidopter v r. 1988, vybrané čeledi podle RNDr. J. Strejčka.- . 2 str., MS, Archiv Správy CHKO Český kras.

- Ložek V. (nedatováno, asi 70. léta 20. století): Měkkýši chráněných území Barrandovské skály a Chuchelský háj a jejich význam z hlediska ochrany přírody.- 16 str., MS, Archiv Správy CHKO Český kras.
- Ložek V. (1997): NPP Barrandovské skály.- 4 str., MS, Archiv Správy CHKO Český kras.
- Mareš S. (nedatováno, asi 1989): Zpráva o průzkumu motýlů v CHPV Barrandovské skály.- 4 str., MS, Archiv Správy CHKO Český kras.
- Moravec J., Neuhausl R. (1991): Přirozená vegetace území hlavního města Prahy a její rekonstrukční mapa. - Academia, Praha.
- Počta F. (1897): Geologické výlety po okolí pražském.- nakl. Bursík a Kohout, Praha.
- Röhlich P. (2010): Barrandian's rock: The section across a giant slump structure (Lower Devonian of Central Bohemia).- *Geologica Saxonica*, 56/1 (2010), 25-38, Dresden.
- Röhlich P., Budil P. (2011): Silur a devon Barrandovských skal a Přídolí, exkurze České geologické společnosti 30.- Česká geologická společnost, 36 str., Praha.
- Řezáč M. & Strnad V. (2013): Pavouci (Araneae) národní přírodní památky Barrandovské skály v Praze. – 29 str., MS, Archiv Správy CHKO Český kras.
- Řezáč M. & Strnad V. (2013): Botanická inventarizace NPP Barrandovské skály. – 40 str., MS, Archiv Správy CHKO Český kras.
- Svoboda D. (2012): Inventarizační průzkum lišejníků, NPP Barrandovské skály.- 32 str., MS, Archiv Správy CHKO Český kras.
- Svoboda J., Horný R., Chlupáč I., Prantl F. (1960): Geologische Karte des mittelhöhmischen Silurs und Devons.- Ústř. Úst. Geol., Praha.
- Ústřední seznam ochrany přírody - Rezervační kniha NPP Barrandovské skály.
- Tlapák J. (1960): Historický průzkum - Lesy ÚNV Praha.- ÚHÚL Zvolen (uloženo v knihovně ústředí ÚHÚL v Brandýse n. Labem).
- Tůma S. (2012): Hodnocení rizika skalního říční, NPP Barrandovské skály.- 15 str., MS, Archiv Správy CHKO Český kras.
- Turek V., Horný R., Prokop R. (2003): Ztracená moře uprostřed Evropy.- Academia, 193 str., Praha.
- Vašák P. (1986): Výsledky inventarizačního průzkumu ptáků v hnízdní sezoně 1986 v chráněném přírodním útvaru Barrandovské skály.- 1 str., MS, Archiv Správy CHKO Český kras.
- Veselý P. (1993): Výsledky průzkumu střevlíkovitých brouků v chráněném území Barrandovské skály.- 6 str., MS, Archiv Správy CHKO Český kras.

Internet:

AOPK ČR, 2014: Nálezová databáze ochrany přírody. [on-line databáze; portal.nature.cz]. [cit. 2014-09-12]

Heřman P., 2010: Terénní pozorování 2010. NPP Barrandovské skály. (Ex: AOPK ČR, 2014. Nálezová databáze ochrany přírody). [on-line databáze; portal.nature.cz]. [cit. 2014-09-12]

Těžba nerostných surovin [online]. [Cit. 2014-05-14].

Dostupné z: <http://mapy.geology.cz/GISViewer/?mapProjectId=5>

Mezinárodní stratigrafická tabulka [online]. [Cit. 2014-08-14].

Dostupné z: <http://www.stratigraphy.org/ICSchart/ChronostratChart2013-01.jpg>

Bodový sesuv č. 825 [online]. [Cit. 2014-08-21].

Dostupné z: <http://mapy.geology.cz/GISViewer/?mapProjectId=5>

Maxmilián Herget [online]. [Cit. 2014-08-21].

Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Max_Herget

Praha-Beroun, nové železniční spojení [online]. [Cit. 2014-08-22].

Dostupné z:

<http://www.praha-beroun.cz/index.php?t=article&n=clanek-informace-o-stavbe-3>

Naučná stezka Barrandovské skály [online]. [Cit. 2014-08-22].

Dostupné z: <http://www.praha-priroda.cz/naucne-stezky/barrandovske-skaly-chuchelsky-haj/>

Barrandovské terasy [online]. [Cit. 2014-08-27].

Dostupné z: <http://ohrozenestavby.wz.cz/2013/01/Barrandovske-terasy.html>

Světová konference o trilobitech [online]. [Cit. 2014-08-27].

Dostupné z:

<http://www.geology.cz/extranet/publikace/online/vyrocky/vz-2012-cj-proweb.pdf>

4.3 Seznam používaných zkratk

NPP – národní přírodní památka

CHKO – chráněná krajinná oblast

ZCHÚ – zvláště chráněné území

p. č. – parcelní číslo

k. ú. – katastrální území

s. r. o. – společnost s ručením omezeným

IČO – identifikační číslo

PPK – plán péče o krajinu

ČÚZK – Český úřad zeměměřický a katastrální

5. Obsah

1. Základní údaje o zvláště chráněném území	1
1.1 Základní identifikační údaje	1
1.2 Údaje o lokalizaci území	1
1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí	1
1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma	3
1.5 Překryv území s jinými chráněnými územími	4
1.6 Kategorie IUCN	4
1.7 Předmět ochrany ZCHÚ	4
1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu	4
1.7.2 Hlavní předmět ochrany ZCHÚ – současný stav	4
1.8 Cíl ochrany	5
2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany	6
2.1 Stručný popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů	6
2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti, současnosti a blízké budoucnosti	10
a) ochrana přírody	10
b) lesní hospodářství	11
c) zemědělské hospodaření	11
d) myslivost	11
e) rekreace a sport	11
f) těžba nerostných surovin	12
g) jiné způsoby využívání	13
2.3 Související plánovací dokumenty, správní rozhodnutí a právní předpisy ..	14
2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch	14
2.4.1. Základní údaje o lesích	16
2.4.2. Základní údaje o útvarech neživé přírody	17
2.4.3. Základní údaje o nelesních pozemcích	23
2.5 Zhodnocení výsledků předchozí péče a dosavadních ochranných zásahů do území a závěry pro další postup	23
2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize	26
3. Plán zásahů a opatření	27
3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ	27
3.1.1 Rámcové zásady péče o území nebo zásady jeho jiného využívání	27
a) péče o lesy	27
b) péče o nelesní pozemky	28
c) péče o rostliny	29
d) péče o živočichy	29
e) péče o útvary neživé přírody	29
f) zásady jiných způsobů využívání území	29
3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území	30
a) rostliny	30
b) živočichové	30
c) útvary neživé přírody	30
3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností	32
3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu	32
3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území	32
3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností	33

3.6 Návrhy na vzdělávací využití území.....	33
3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území	34
4. Závěrečné údaje	35
4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů prací).....	35
4.2 Použité podklady a zdroje informací	36
4.3 Seznam používaných zkratk	38
5. Obsah	39
6. Seznam příloh	41

6. Seznam příloh

Protokol o způsobu vypořádání připomínek, kterým se zároveň plán péče schvaluje

Tabulky:

Tabulka **T1** - Popis dílčích ploch a objektů

Mapy:

Příloha **M1** - Orientační mapa s vyznačením území

Příloha **M2 a,b** - Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma

Příloha **M3a** - Lesnická porostní mapa LHP Praha

Příloha **M3b** - Lesnická porostní mapa LHO Praha

Příloha **M4** - Lesnická mapa typologická

Příloha **M5, M5a** - Mapa dílčích ploch a objektů

Příloha T 1: Popis dílčích ploch a objektů

označení plochy nebo objektu	název	JPRL	výměra (ha)	stručný popis charakteru plochy nebo objektu a dlouhodobý cíl péče	doporučený zásah	naléhá vost	termín provedení	interval provádění
0		Na území NPP pouze část 132A2 (V ochranném pásmu NPP 132A1, 132A2 část, 132A3, 132B1-8, 631Da10, 631Dc10, 631De10, 631Df10)	25,24	Z ochránářského hlediska většinou málo hodnotné biotopy, často s ruderalní nebo invazní vegetací. Význam může spočívat v propojení cennějších ploch formou koridorů, zde konkrétně např. ploch 10 a 11.	Postupná eliminace invazních dřevin. V lesních porostech postupná eliminace AK a ostatních nepůvodních dřevin, změna druhové skladby k přirozené.	3	přelom léta a podzimu	Průběžně a systematicky, každoročně poměrná část plochy.
1			0,02	Skalní defilé zlíchovských vápenců podél Zbraslavské ulice pod Barrandovským mostem. Cílem péče je udržet výchoz bez náletových dřevin.	Likvidace náletové vegetace.	1	přelom léta a podzimu	každé 3 roky
2	Lom U kapličky		0,49	Lom U Kapličky. Hranice prag/zlíchov a její podloží a nadloží podél Zbraslavské ulice a v lomu. Cílem péče je udržet výchoz bez náletových dřevin.	Likvidace náletové vegetace, kosení.	1	přelom léta a podzimu	každé 3 roky, hranice prag/zlíchov 1 x za 10 let
3	Lom Pod terasami		0,65	Lom Pod Terasami. Paleontologické naleziště ve sliveneckých vápencích v lomu. Cílem péče je udržet výchoz bez náletových dřevin.	Likvidace náletové vegetace.	1-2	přelom léta a podzimu	každých 7 let
4	Barrandova skála		0,05	Barrandova skála. Hlavní skalní defilé v NPP podél Zbraslavské ulice s intenzivně zvrásněnými vápenci. Skalní výchozy nad Černou roklí. Cílem péče je udržet výchoz bez náletových dřevin a popínavých rostlin.	Likvidace náletové vegetace a popínavých rostlin.	1	přelom léta a podzimu	každé 3 roky

označení plochy nebo objektu	název	JPRL	výměra (ha)	stručný popis charakteru plochy nebo objektu a dlouhodobý cíl péče	doporučený zásah	naléhavost	termín provedení	interval provádění
5	Černá rokle		0,01	Černá rokle. Úzká roklička zcela zarostlá náletovými dřevinami. Cílem péče je odstranit náletové dřeviny a zpřístupnit tak hranici silur/devon.	Likvidace náletové vegetace.	1-2	přelom léta a podzimu	každoročně poměrná část plochy
6	Chuchelské růžičky		0,04	Chuchelské růžičky. Diabasový výchoz v prudkém svahu. Cílem péče je udržet výchoz bez náletových dřevin a suti.	Likvidace náletové vegetace. Odklizení napadané suti.	1	přelom léta a podzimu	každých 5 let
7			0,07	Zachovalý původní terén, na němž se udržela společenstva stepních trávníků. Na malé ploše zachován též kavylový trávník.	Výřez dřevin, řízená pastva.	1	Dle rámcových směrnic v kap. 3.1.1b).	1x ročně stepní trávníky, každé 3 roky geologický výchoz
8			0,53	Kolmé lomové stěny, místy již zastíněné dřevinami, na osluněných partiích s ochuzenými teplomilnými společenstvy. Jedná se o náhradní společenstva některých ohrožených druhů.	Odstraňování stínících dřevin.	1	Dle rámcových směrnic v kap. 3.1.1b).	1x ročně
9	Vyskočilka	bezlesí 132A101	0,46	Diabasové výchozy se stepní vegetací. Z ochrannářského hlediska nejčinnější plochy NPP.	Výřez dřevin, řízená pastva. Ponechat v bezlesí.	1	Dle rámcových směrnic v kap. 3.1.1b).	1x ročně stepní vegetace, každých 10 let geologické výchozy
10		bezlesí 132A101	0,17	Diabasové výchozy se stepní vegetací. Z ochrannářského hlediska nejčinnější plochy NPP.	Výřez dřevin, řízená pastva. Ponechat v bezlesí.	1	Dle rámcových směrnic v kap. 3.1.1b).	1x ročně
11		bezlesí 132A101	0,34	Diabasové výchozy se stepní vegetací. Z ochrannářského hlediska nejčinnější plochy NPP.	Výřez dřevin, řízená pastva. Ponechat v bezlesí.	1	Dle rámcových směrnic v kap. 3.1.1b).	1x ročně

označení plochy nebo objektu	název	JPRL	výměra (ha)	stručný popis charakteru plochy nebo objektu a dlouhodobý cíl péče	doporučený zásah	naléha vost	termín provedení	interval provádění
12		bezlesí 132A101	0,12	Kolmé lomové stěny, místy již zastíněné dřevinami, na osluněných partiích s ochuzenými teplomilnými společenstvy. Jedná se o náhradní společenstva některých ohrožených druhů.	Odstraňování stínících dřevin. Ponechat v bezlesí.	1	Dle rámcových směrnic v kap. 3.1.1b).	1x ročně

naléhavost - stupně naléhavosti jednotlivých zásahů se uvádí podle následujícího členění:

1. stupeň - zásah naléhavý (nelze odložit, je nutný pro zachování předmětu ochrany)
2. stupeň - zásah vhodný
3. stupeň - zásah odložitelný